

POESIE POPULARĂ.

COLINDE

culese și corectate

de

AT. MARIANU MARIENESCU.

Editor-Proprietar Christ. Jonniñ.

Imprimeria Națională, Strada Germană No. 27.

1861.

www.dacoromanica.ro

Ce mikъ fъ mi Rom'a
Kindъ kaxđi, a ei prziealъ;
Din sîm, re întokma
 Шi ' îese afarъ.
 An. Măresianъ.

Fъmî mikъ, romъaine!
 Чъчi timpulê 'e askunse;
Dar marea viitor ne,
 La fiî tzi, a, ase!
 At. M. M.

Fraților români!

Iată, presentă mi a două karte din poezia populară — *Kolindele*.

Aceste sînt cîntecе populare, *religioase* și lămescî, și ele făc o klasă destinsă, și independență în poezia populară române.

Kolindele sînt pînă astăzi de tot neîngrijite în seamă, kîtși nici se știe despre obiectul și spiritul poetik al lor. Eș deskonfer în ele poezia cea mai veche populară, și tesaur mare, și mă simt fericit, că eș il notă dîră literaturii române și numai acele de aci, ci și acele de peste *Karpați*!

Să ne îngrijim, ca în toată ziua să facem ceva pentru edificarea cel mare a literaturii naționale, și viitorului nostru, kîci pînă facem astăzi ceva, pe mîine ne așteaptă alta, și încă multe sînt înderept!

IV

Ші че ам avea de a face ceva mai pregătît, dekîtş pentru nemşrirea spirituelîi naţionalităţii romîne? atşnăi, kînd toate celelalte trekş, dar' domnirea spirituelî e sigărş, şî permanentă! — Mai kşrîndş vor kşdea împîrşşiele — iatş *A-tena* şî *Roma* — dekîtş domnirea lor spirituelă — iatş ştiinşele klasice — ale lor.

Попорşlş nostrş, trebşe şş devîş odatş la kşnomîingş sa naţională; letargia şî nepşsarea adşce, ka totş poporşlş, nşmai pentru şmintele sale şş pştimeaşkş.

Ţimşrî grele am trîitş noi, şî kiarş nşmai aşeea e meritşlş nostrş, kş am strşbşttş prin ele; existenşa noastră de 18 sekşlî ne aşeştş pşmşntş îngrşşeată de şşnge romşnş — dşpş atştea invasişnî barbare şî fatalităţii — e însşşî minsne istorikş, şî totş de odatş e dokşmentş kş şşntemş de elementş tare, şî înkş mai avemş viaşş, şî pentru aşeasta avemş şş mai trşimş şî ştimşrî marî;

Nş desperaşî de akşma, astşzî vîeşşimş în epoka renaşşerîi romşnimîi — arştaşî virtşte, şî daşî fante, kşşî aşe-

ste sântă simptomele esiștingei adevărate;— altămintea, nă vomă ptea kă-
asta dientă în okiilămii ței aperi, ka-
rii sgeată inima timidă, mi anleakă
fruntea goală!

Binekvîntare e dela noi peste
oasele străbșniloră noștri, kăci ne lăsară
gloria loră, ka să ne lădămă kă ea;
dar' blestemă va fi dela posteritate pen-
tră noi, de nă vomă fi demni a ne
glorifika de ea!

Ţnde mai este înșă spiriț, akolo
mai este înkă mi vieașă; spirițlăș no-
tră e înaltă, e înșă mi poesiă a lăi D-zeș;
spiriț mare, nă mai virtăte mi fante mari
poate krea mi fače, — mi lei, nă mai
lei notă nasče!!

Ax! șmbrele țe le pigantive a le
străbșniloră se ridikă din mormîntă,
mi pretindă să fișă odată faktoriș virtășii
mi ačelă spiriț mare, mi a-ș fanteloră
nobile, — D-zeș e kă noi!

În fine am să esprimă mășumire
kătre frașii mei romăni, mi *DD. Kostan-
tină Varană* spekșlară, *Teodoră Mană*,
mi *Iosifă Pană* stădingi, *Moise Sora*

Noakš preotš, dela kariï am kaptatš
mai totš materialslš kolindelorš.

Mъ rekomandš fr̥gietygii romîne.
În Пешта 15 Iunie 1859.

At. M. Marienescu.

De însemnătatea kolindelor.

I. Astorii acestor kantece попре-
rale, sântă strămoșii noștri cei mai
vechi, mi ele s'aș sîrșințtă în gîr'a по-
porșlăi mai posterioră mi de azi, ka
atarî tradițiunii sînte mi străvechie.

Studierea spirițlăi mi obiectlăi
kolindieloră, le află în etatea transfigu-
rării păgînismălăi în krestinătate; mi
skirtarea istorikă decide timplă kre-
știi loră în periodă domnirii *Antoni-
niloră*, acestoră împărați romanî.

Asia e, esklamagisnea din kolinde
„Lerș-mî“ etc, arată ka mi kă depe-
țlă nămele *Asrelăș*. *Asrelăi* înșă a fostă
doi inși. *Asrelăș Tită Antonins Pisă*, a
domniț dela 138 — 161, iară *Asrelăș*,
Marș Antonins Filosofă dela 161—180
d. Kr. ka mi împărați romanî mi pe
pămîntlă Daciei unde sîntemă astăzi,
noi togi romăni.

Domnirea loră — dăruindă 42 de ani — se numește epoca *Antoninilor*, în care acești împărați romani — dintre toți domnitorii lumii — au făcută mai mult pentru fericiirea popoarelor, și istoria mărturisescă că genulă omenescă nici cândă a avută stare mai bună ca în epoca aceasta, pentru că și ex crearea kolindeloră o reșină în acestă timpă, că atita mai tare, că kîtă ambi împărați apară a fi și spiritală, și *Lers* mi arată savenirea mîreață a numelă loră, că nă poate fi alta dekîtă și sșnină, kîntare dăru *Aspelii*. De ar fi, ca și mai precisă să decidemă, oare-kare Așreliă? atșnă eă resuindă ca filosofă. (Vezi esplikățiunile pag. 177.)

II. Kolindele sșntă religioase, și lșmesă. *Cele religioase* și aș fontînile loră în obiectă bisericescă kreștină (despre Isus Kristosă, Mariea prea kșrata, Șșnguă etc.) și sșntă kșntecă populare de sine stătătoare 1); — dar

1) Kolindele trebșescă a se diferi de kșntecăle așele, că se kșntă în seara așșnășă, de prșnășă kariă mergă că *steașă*, *vertensă* (vitleemășă, saș nestera) în kasă. Așeste sșntă kompșșe de aștori bisericesă, iară kolindele, de popor.

apară mi ka mi nische fragmente de legende religioase 1).

Acestă obiectă bisericească de mi în esență a rămasă prekm cărțile santei legi ne sună kă s'a întinplată, mi reknoșkă, — adeseori e transformată prin imaginație supranaturală, mi ide mai subline poetice, kreate de spiritală celă înaltă ală populară română, dară făr ka să se atace principiile sante a le krețințuți.

În kîț există ačeastă straformare, saș kiară abateri, kolindele religioase apară mi fabuloase, mitice, . . . mi kândă predominesce ačestă karakteră mitikă, timpălă kreări loră e mai aproape de antichitate, iar kândă adevarălă mai kșrată de religie, e mai aproape de evălă noș, de etatea kândă kreștinismălă s'a întărită pe base mai solide, — — mi pșgismălă a perită!

Ele sânt dară, kontinșarea ideiloră din mitologia pșgăntă, mi totă de o-

1) *Legenda* propune scene mirakuloase saș rare din viața omenească. Fontinile ei sânt istoria bisericească, pentru ce mi legende, mai multă saș mai pșgăntă sântă poeme religioase.

dată fenomenală spirituală ală transfigurării pământismului în krestinătate, pentru ce eă deskonferă în kolindele acesste, fontînile unei mitologie române krestine, karea, în adevără esista, mi kă timuă, prin kontinzare energioasă pe achestă kămpă se va meste krea independința.

Așa e, întrodúcerea krestinătății, a avută influință mare asupra omenirii, mi în parte, asupra popoarelor imperiului romană.

Religiunea Greției, mi a Romei — zice faimosul Gibbon 3) — nă era abilă spre a konvinde dăznezeirea mi nemurirea sufletului, kăci sistema religiei loră, nă era basată pe niči o demustrare sigură, pentru ce la încheierea krestinătății cei mai învâțați între păgîni ademinguță adevărulă mitologiei, iară poporulă nă șmoră s'a pătătă despuși de mitologia lui cea klasikă, — — kândă învâțașra despre domnirea lui Kristosă pe pământă, la încheptă era spektată ka mi o ale-

3) Istoria universală a imperiului romană. Tom. II. kar 15.

gorie afundă mi închetă ka o pîrere dăbîz, dar folositoare.

Ține-va să zică, kă sșnerstigișnile remase mi sșșșinște la poporlăș nostră, nș sșntă kontinșarea mitologiei pșgșne? Aș nș, șni din literașii nouștrile adșseră de motivă, pentră origina noastră?

Și nș toate popoarele aș *kolinde*, — ex kreză origina mi esistinșa loră nșmaș la poporlăș romană, mi grekă. Așeste popoare avșră mitologia loră în anticițate, mi ka mi în popoare kă spirită kreatoră, brave mi kșlte, s'aș înrădășinată ideile despre zeiș pșgșni, mi nș se potă, ka trecerea la o lege nșoș, să nș kreeze șnă fenomenă șni-ritșală!

Kolindele lșmesu mi-aș fontîșnile loră în obșetă lșmeskă, — despre amoare, eroitate mi nașionalitate, mi sea-

4) *Balada* deskrie o întîșnulare romantikă în formașnă kșntikă, mi kșndă, e mai anșoane de înșșmirea kșntekșlăș, koresșșnde mai tare destinașișnii sale. Dar nîș în baladă este persoana, karea totă-d'așna komite fante, în kolindă, mai mșltă se enară fantele saș kassele șnei întîșnleră:

mărturisirea lor de amoare e așa naivă iară a jșnilor, așa sinceră și naturală, kăť toate sânt o ikoană viă și frumoașă a inimei și spiritualei poporale noastre, și se poate zice, kă nici un popor înș poate reprezenta viața tre-kățele se, așa de măreț, ka romăne.

Aceste două clase de kolinde, fakă o klasă îndependentă în poesia populară romăne.1).

III. Dakă kolindele există din antichitate, atșni și *datina* kolindării e din acea epocă.

Kolindele, nș se kîntă preste totă anulă ka alte kîntecș populare, și memoria cea ageră a poporalei romăne, le-a pștrată din anș în anș, din sekălă în sekălă.

Kșm întră postăl krășnăle, tinerii din satș se adșnă la kasa șnș bșnș kolindătorăș, saș și la șiezătoră, și în-

1) Aceasta o pștemă împărți în 3 clase a) în *balade* (aș se pșnș și *legendele*, *tradițiunile*), b) în *kolinde* (așa religioase pe kșm *lămesu*) și c) în *doine* (kș *xorile*, și *deskîntășrile*.) —

чепѣ а ѡвѣща де а кѣнта колінде, шѣ континѣ ѡвѣщѣща, ѡнѣ ла ажанѣлѣ Кръчѣжнѣлѣ.

În seara ajanlăi pleacă câte 4—7 prin sată dela kasă la kasă, și le cântă la ferestrele domnălei casei.

În multe locuri se acompania cântărlă kolindei încă și o timpană (tambură) mikă săă în lipsa ei și o sită de piele, bătîndă-se și degetele în taktă, și se da o armonie de basă.

Aria kolindei e mai multă tristă de cîtă voioasă, și abate dela melodiele bisericășii. Eă amă arzită mai multe arii.

Kolindătorii-jăni și bărbai — cîndă mergă la kasa kăiva a kolinda, șchiă, săă chearkă pe persoane se află în familie, — pe șrmă înчепă а kinta și а інkina o kolindă pentru domnălă, alta pentru doamna, аша pentru feciorii și fetele loră, în kîtă kolindele korespondă *stării* și *vieuței* аchelăia, kăi se cъntă, și інkină!

Kăi se cъntă și інkină se poate șшіoră kănoashe din objeclă kolindei аша din esklamaciune — шirălă al doilea

în kolinde - - karea în kântare se rene-
şesce dşnţ fiţ-karele versş, -- aşa se
poate kşnoaşce din versşurile din şrmţ
a şnorş kolinde, apţrşndş ka mi o
gratşlagişne.

Datina aşeasta nş e rea, ma e de
lşşdatş mi şşşşinştş la popşrlş nostrş,
de oare-şe prin ea învaşş adeseorş
kşarş mi episoade din istoriea santei
legi, kapţţ idei de religişne, se în-
ţresş în simşşiminte nobile, kţş mai
toatş kolinda religioaşş, dş şnş moralş,
iarş din şelelşmesş, mşlte desveleskş
simşş naşionalş.

Datina aşesta azi e amşnşnşiatş
kş stergere, de oare şe din pşntş po-
şialş—ka kş okasişnea kolindşrii şş
nş se fakş eşese mi abşşşrş—e mai în
toate pşşşile opşritş, mi niş kşnd a fostş
timşş de a pretinde mai tare întrenrin-
dereş mea pe kşmpşlş poeziei popşrale,
mi kş kolindele, ka mi akş!

Întîmulîndş-se — şe doarş kş
greş ar pştea fi în sekolşlş şivilisagi-
şnii — ka într' asemenea îmşreşşrş
mi în aşestş modş aşeaşş datîntş mi
printr'însa kolindele şş se stingş din

XVI

gsra попорѣлѣ, атснчѣ ачеастѣ karte va demonstra din destslă, mîsinçeră datina kolindăriî noastre, mî literatsrei viitoare va servi de savenire străvekiă, pentru objetslă mî sniritslă kolindeloră.

IV. Ksvîntslă *kolinda*, în snile prejšreri se rostese *korinda*, — Çerkindă filologia lăi, am redăssă acheastă derivaçione.

Kolinda vine din ksvîntă latină *colo*, çe însemnă a *venera*, *onora*, *adora*, — în fstrslă înfinitivă e *colenda*. — Dar dăntă firea limbei române e se strămăstă adeseori în *i*, iară *l* în *r*, — mî pentru acheasta e *kolinda*, mî *korinda*. *Kolinda* dară e snă kăntikă çe se kîntă întră onoarea ksiva, — аша mî e, kăçî çei çe mergă a *kolinda*, mergă ka să faktă onoare, veneraçionei.

Desbătîndă filologia kkvăntslăi *korinda*, am întîmpinată ahea pîrere kă se dedăçe din *chorus*, çe înseamnă çeată, adăsnare, koră, mî *kolinda* e snă kăntekă çe se kăntă în koră, — de oare çe çei çe mergă a *kolinda* sântă mai mslji.

Eă acheastă pîrere nă o sbskriă, kăçî din achest prinçipă am pstea dedăçe,

kă toate kăntărilor, țe se kîntă în *korș*, sântă *korinde*. Skonălă mi motivălē kolindării, nă e, ka să fakă năă *korș*, ți de a venera, onora *năuterea lăi Xristoss*, mi atare *familia*, întokma kăm se da onoarea prin serenade de măsikă săă kîntări. 8).

Kîntăcele noastre popărale -- meste.

8) Afă de lînsa a mă abate, mi la kăvîntălē romănă „*xora*.” — Mălgă desbată, kăm kă ațestă kăvîntă țe înseamă *jokă*, *danuș*, *saltă* mi kăntekă *nonșrală*, se derivă din *chorus*. Eă originea kăvîntălēi *xora* o afă în *chorea*, țe înseamă kiară *jokă*, *danuș*, *saltă*; kă atăta mă tare, kă kăță potă adeveri de pe timălēlă ȳelă mă vekiă, kă pe lăngă korea — iară nă chorus — se zikă versări, țe astăzi le nămimă *deskîntătre*, *kisătre*, se tronotesă kă piȳoarile, se anăkă de mănă mi kăntă măsika. — Iată, toată deskrierea *xorei*, adikă *danușlēi* așă din antȳitate, kăm de azi, în versăvile ațeste.

Pars pedibus plaudunt choreas, et carmina dicunt. (Virgilă).

Ad numerum motis pedibus duxere choreas.

Ad citherae cantus, agiles celebrare choreas. (Ovidă).

Saltantes ducunt choreas, festivaque dicunt carmina.

Saltat, et immiscet revolutas arte choreas. Manum choreis implicare. (Gradus ad Parnassum).

XVIII

totuș — întinduș basa ne nămaî artei de
muzică, ci mi azelei de pictură națio-
nală. Aceste treburi sînt daru mai tîntuș
a se prezenta, pentru ca pictorii mi
muzicanții naționali se înmurmureste idei,
fantazie mi simțimente, ca să produsu
în făcltatea loru ceva originalu națio-
nalu, conformu cu spiritu mi inima
poporulu român!

Virtute, mi fante, — mi ts romb-
nime, niči kltš veī fi mai mikš între
fiicele Romei!

Cuprinsu.

Colinde religioase.

	<u>pagina.</u>
1 Drsmariu.	1.
2 Ieslea.	4.
3 Regii mi steaou.	7.
4 Irod mi Solu.	10.
5 Privegerea.	14.
6 Singii mi Zina	16.
7 Singii Sf. Ion.	19.
8 Vestitorul.	22.
9 Krucisneasa mi pruniei	25.
10 Rindnelele.	27.
11 Vinetorii lui Krucisn.	30.
12 Monastirea mi raga.	32.
13 Pstruika.	35.
14 Maria mi Singii.	37.
15 Sinta Daminik.	39.
16 Kribul mi prii moimilor.	42.
17 Maria mi fetele.	46.

	<u>pagina.</u>
18 Kîntslă dorslă	50.
19 Illoaia kă fokă.	53.
20 Iăda	55.
21 Vestea rea.	57.
22 Grîsl vîsl mi mîrslă	59.
23 Avstslă mi sbraksl.	63.
24 Masa gîtîţ.	67.
25 Bokalsl de aăr	69.
26 Skalda	72.
27 Tîntăetatea lăi Kristosă	75.
28 Keia raîslă	79.
29 Lokă în raîş.	82.
30 Preda din raîş.	85.
31 Mîngîierea lăi Petră	89.
32 Jădeka lăi Adam.	91.
33 Raîsl.	93.
34 Iadslă.	97.
35 Jădeuyl din şrmă	100.

Colinde limescî.

1 Plekarea la negîţ.	105.
2 Trei negîtorî.	109.
3 Fata mîndră.	112.
4 Kănsna.	114.
5 Jokslă	117.

	<u>pagina.</u>
6 Kalxlǝ Mireseĩ.	120.
7 Kalxlǝ Mirelxi.	123.
8 Alergarea kx kaiĩ	126.
9 Treĩ jokxri	129.
10 Fetele mi florile	132.
11 Floarea aleasǝ.	135.
12 Fata mi porǝmbǝl	138.
13 Kartea Mireseĩ	140.
14 Leagǝnǝl.	143.
15 Shoĩmǝlǝ.	146.
16 Minǝiǝna mi adevǝrǝlǝ.	149.
17 Jǝnele mi leǝl.	152.
18 Ǟerbǝlǝ frǝmosǝ.	155.
19 Pǝkǝrarǝl mi marea.	157.
20 Pǝkǝrarǝl mi melǝǝa	161.
21 Jǝdekata pǝkǝrarǝlxi.	164.
22 Avǝǝia boierǝlxi.	167.
23 Visǝl boierǝlxi.	171.
24 Darǝrile kolindǝtorilorǝ	174.
25 Legionarii Iasienĩ	176.

COLINDE RELIGIOASE.

Drumarii.

Doi boieri de-i mari,
Lerș-mi Doamne!
Ka mi doi drșmari,
Vinș din Rșsalimș
La Vitleemș ȝinș!
Darș ȝine sșntș?
E Iosifș ȝeish sfintș,
Și Maria sfintș,
Kare așea kșvintș:
„Iosife mī-e greș,
De drșmășlș ȝestș reș,
Vin sș odinimș,
Și sș ne șmbrimș.“
De șnș plonș dedșrș,
Și aȝi stștșrș,
De a se rekorī.

Plonșlă se klăti,
Țmbra mî-o trăgea,
Soarele 'i ardea.
„Plonș afșrisitș,
Să nș fii roditș!
Să kreștî totș în sșsș,
Kăci țmbra mî-aî dșsș!“

Iarș mai plekarș,
Și ȣnș mărș aflarș, —
Și ei odinea,
Mărșlă îi țmbrea,
Țmbra se lăgea,
Soarele pereaa.
„Mărșle înfloritș,
Să fii totș roditș!
Să kreștî totș în lățrî
Să șnoreștî kș rodșrî!“

Dar Iosif grăia:
„Drșmșlă de-omș lșaa,
Kătre Vitleemș
Pînș mai vedemș, —
Iaka e 'n deșearș,
Și 'nopțămș prin ȣarș!“

Ші еї се скѣлѣ,
Іарѣ маї плекѣ,
Кѣтрѣ Вітллеемѣ,
Фрѣмослѣ Едемѣ.
О 'нкінѣмѣ спре сѣнѣтате!

Ieslea.

Maria sfânta se prezmbla,
Domnŭlŭi Reliŭ Doamne!
Doar kortelŭ va kŭpŭta, —
Josŭ mi 'n sŭsŭ, mi earŭ 'njosŭ
Kŭ e timnŭlŭ rŭkoroŭŭ, —
E în veŭminte de argintŭ,
Kŭ azi se namte fiŭlŭ sfântŭ!

„Bŭnŭ seara mŭi K r ŭ c i ŭ n ŭ !
Lasŭmŭ în lŭŭntrŭ sŭ tŭnŭ
La kortelŭ dŭnŭ kŭntorŭ,
Ka sŭ naskŭ ŭnŭ domnitorŭ!“

Dar K r ŭ c i ŭ n ŭ l ŭ ŭ ĩ grŭia:
„Eŭ kortelŭ zŭŭ. nŭ-ŭi potŭ da, —
Dŭte în stavŭlŭlŭ kailorŭ,
Saŭ la ieslea boilorŭ,
Veĭ avea tŭ lokŭ de a namte, —
S'aĭ norokŭ sŭ namtĭ în paŭe!“

Maria atȃnci se lȃș,
 Și în stȃlș se bȃș, —
 Și dȃrerea o koprindea,
 Șȃ mai poarte nȃ pȃtea,
 Se pȃnea, și odinea,
 Darȃ kaii tropȃia,
 Ienele totș rȃnkeza!
 „Staȃi pe lokș nȃ tropȃiȃi,
 Kȃ dȃrerea mȃ-o mȃriȃi!“
 Însȃ kaii n'aș înȃetatș,
 Maria sfȃnta a kȃvȃntatș:
 „Fȃraȃi kȃi voi blestemȃi,
 Șȃ n'aveȃi niȃi kȃndș voi saȃș. —
 Rȃnȃ 'n zioa de 'nȃȃare,
 Dar și atȃnci ne-'ndestȃlare!“

Maria atȃncea se pornea,
 Și în iesle odinea, —
 În ȃea iesle a boilorș,
 Boilorș sȃrȃȃilorș, —
 Maria prinse a sȃspina,
 Kȃ și boii rȃmega.
 „Staȃi pe lokș nȃ rȃmegaȃi,
 Linimȃea nȃ mȃ-o tȃrȃȃi!“

Boii atârnea askalta,
 Și kȃsta d'a ajsta.
 „Fira'gi boi voi fericiḡi,
 Și de oameni mȃltȃ isbiḡi, —
 De mine, de Dȃmnezeș,
 Și de sfȃntȃ figuḡlȃ meș!“

Kȃndȃ fȃ kȃtre meziș de noante.
 Trekȃ dȃrerile mȃi toate, —
 S'a nȃskȃtȃ mi fiḡl santȃ,
 Dȃmnezeș p'ȃcestȃ nȃmȃntȃ!
 Prin porȃmbi fȃklii ardea,
 Și kȃ mi se aprindea,
 Prin grȃdele, lȃminele
 Strȃlȃcȃndȃ ka niḡte stele, —
 Și prin iesle florȃ kreștea,
 Fȃnȃ în florȃ se pȃfȃcea,
 Și mirosȃrȃ bȃne ȃvea,
 Kȃ ieslea o tȃmȃia.
 Maika sfȃnta se rȃdea
 Fiș în brȃge 'lȃ kȃnȃrȃdea,
 Foarte mȃltȃ se bȃkȃra
 Kȃm kȃ lȃmea va skȃpa.

O înkinȃmȃș sȃre sȃnȃtate!

Regii (magii) și steaua.

S'a năskută fiulă celă sfântă,
Xaï Lero-mi Lero-mi Doamne!
Dumnezeu pe achestă pământă!
Toată lumea așzea.
Foarte multă se băcșra, —
Și așeasta s'a ivită
La trei regi din resărită.
Ei pe murgă înkăleka,
Pe fișș de mi-lă afla,
Dar nici șnălă nu a ștită,
Fiulă sfântă, șnde-î năskută?
Cândă mergea, și pșchedea,
Steaua mândră se ivca,
Cândă ei sta de-a odini,
Steaua, la ei se grăbi,
Și pe lokă ea aștentă.

Пѣнѣ ѡ regiї iar plekѣ.

Steaoa merge totѣ ne sŕsŕŕ.
Regiї dŕnѣ ea s'aŕ dŕsŕ,
De 'n Vitleemŕ aŕ ajŕnsŕ, —
Steaoa atŕnѣea s'a askŕnsŕ!

Їei trei regi aŕ љntrebatŕ,
De nasѣere de љmpѣratŕ, —
Nŕ mtiї ŕnde s'a nŕskŕtŕ,
Йmpѣratŕ noŕ, nŕ de mŕltŕ?
Mї kŕndŕ ei aŕ aŕzitŕ,
La ѣelŕ fiŕ sfŕntŕ aŕ pornitŕ
Mї aŕ ŕmblatŕ, de l'aŕ aflatŕ,
Йn ѣelŕ stasŕŕ lŕminatŕ,
Йn iesle de boї, kŕlkatŕ.
Regiї darŕrї adŕѣea,
Ŗnŕlŕ aŕrŕ dŕŕŕia, —
Altŕlŕ smirna-ї љntindea,
Ŗnŕlŕ, tŕmŕia-ї dedea!

Dar Irodŕ, kŕndŕ a aŕzitŕ,
Foarte greŕ s'a nekŕjitŕ,
Kѣ lŕї darŕrї nŕ iaŕ datŕ,
Mї la elŕ nŕ s'a љnkinatŕ.
De ѣelŕ fiŕ sfŕntŕ se temea,

Pe elă regiî, kă-lă pinea,
Çelă mai mare împărată,
Ka Irodă, kă măltă mai naltă!
Iar Irodă, prinse a gătî
Şi ostirea d'a omorî,
Pe toţi princiî mărşindei,
De doi ani mai mititei,
Şi ţiară într'o zi,
Peste patru-zeci de mii,
Ka să-mi taie fiulă sfântă,
Să nu-lă lase pe pământă
Însă cerulă l'a apărată,
De pe elă, nu l'a aflată,
Kă de akumă nîntă în veciă,
Voia Tatălăi să fiă!

Şi fi Maikă bătăroasă,
Pentru aste daruri frumose!

O înkinămă spre sănătate.

Irodă și solii.

Astăzi Domnule s'a născut

Lerg-mi Doamne!

Lumea kă dară s'a smulțit, —

Sesă în kărtea lui Krăciun

S'a născut un Domn prea bun.

Elă în iesle se născă,

Prin năiele floră krescă,

Pe păreții fâclii ardea,

Vestea 'n țeară se dăcă,

La Irodă, celă împărată,

Și Irodă s'a supărată!

Kândă Irodă a arșită,

Trei soli mari elă a gătită.

Elă un solă 'mi trimetea,

Kă să spăie, că vedea?

Solule iste mi plecă,

Ieslea mîndră o află,
Domnă frumosă i s'arătă
Cum e prânkylă mititelă,
Belșmelă mi sprintenelă,
Totă în fame de matase,
Și în xaine mai alese,
Și în leagănă asrelă
Sketece de bșmbăcelă.
Solăș iară rentărna,
Lăi Irodă le povestea,
Dar Irodă nă a krezătă
Kăci elă foarte s'a temășă, —
Și kîndă elă nă se 'nkreda,
Mai ună solă kă trimetea.

Solăș, iste mi plecă,
Ieslea mîndră o află,
Domnă frumosă i s'arătă,
Cum e jșnele voiosă,
Kîndă e tare, sșnștosă
De-lă infeară mșstăcioara,
Și-î mșgșră bșrbioara.
Solăș ieară se 'ntărna,
Lăi Irodă le povestea,

Dar Irod ă, kă nă-î kredea,
 Ți ne altălă trimetea,
 Fața lăi s'o mai vază,
 Ka să-î spuie, kăm să krează?

Solălă, iste mi plekă,
 Ieslea mîndră o află,
 Domnă frumosă i s'arătă,
 Ka boierălă celă bătărîă,
 Țe are barba pînă în sînă,
 Kîndă trecea din tinerețe
 Mestekîndă în kărîntețe,
 Kîndă legi drente elă kroemte,
 Pentru celă țe pătîminte.

Solălă eară se 'ntărîă
 Lăi Irod ă, toate-î spuiea, —
 Dar Irod ă se mîrîă
 Kăm de Domnălă se skimbă?

Ți Irod ă, nă mai kredea,
 Ți elă singră pîrchedea, —
 Elă mergea. dar nă nătea,
 Tare de ase anonia.
 La kărtea Kă Ță nălăi,

De sfingenia Domnului,
De mirosul florilor,
De para fetei lor.

Fie în lume totă dreptate.
Și o înclinăm spre sfințitate?

Privegherea.

Susș boierî! nș mai dormiți,
 Haî Lerșmî Lerșmî Doamne!
Timnșlș e sș vș kititi,
Kasa sș o mșțșrați
Masa sș o înkșrkați, —
Kș șmbșmș șî kolindșmș,
Șî pe Domnșlș nostrș kșștșmș, —
S'a nșskștș șnș Domnș prea bșnș
Susș în kșrtea lșî Krșșișnș,
Ș'a nșskștș șnș Domnș Frșmosș,
Nșmele lșî e Xristosș!
 „Nș dormimș de astș searș
Totș ședemș în privegealș,
Din cea searș a ajșnșlșî,
Pșnș într'a krșșișnșlșî,
Kș aștentamș pe Domnșlș sfîntș,

Ka sѣ viѣ ne pѣmѣntѣ,
Kѣ e fiѣlѣ ѣcrѣlѣi,
Шi e Domnѣ pѣmѣntѣlѣi!“

În ѣea searѣ a ajѣnѣlѣi,
Vinѣ jѣnѣi Kрѣѣiѣnѣlѣi,
Kѣte patrѣ, kѣte шente,
Ka sѣ kѣnte la ferestre, —
Kрѣѣe în Kasѣ, roatѣ în masѣ,
Boereasa afarѣ iasѣ,
K'ѣnѣ kѣrnatѣ, шi k'ѣnѣ kolakѣ,
Kolindamѣi îi bagѣ în sakѣ —
Шi kѣ o mѣnѣ de parale,
Шi mi-i bagѣ în sernare.

„Fiѣ boѣerѣ, totѣ sѣnѣtosѣ
Sѣ-ѣi ajѣte шi Xristosѣ,
Boiereasѣ bѣkѣroasѣ!
Sѣ-ѣi ajѣte Maika noastrѣ!“

Sfinții și Țina.

Săb celă romiș răsărită,
Xaî Lero-mi Doamne, xaî!
Mare sgomotă s'a așzită, —
Sfinții toți 'mă gomoneskă,
Și de Domnă-lă pomeneskă,
S'a năskătă mi fi-lă sfântă
Și din țeră e pre pământă
Ni-ăi ună sfântă nă l'a văzătă,
Nă mtiă, unde s'a năskătă, —
În ce țară, săb ce soare,
Și în kare lume oare?

Kăndă kăktă spre răsărită,
Răsărită-lă s'a ămbrită,
Totă de țeapă, negreapă,
S'a făktă întănețeapă, —
Și din țeapă kă-mi icșea,

O zînioarǎ frumusea,
O zînioarǎ gîlbinoarǎ,
Ka şî-o mîndrǎ zorioarǎ,
Şi de sfînjî s'apropia,
Şi din gurǎ le grăia:
„Totş vorbişî şî gomonişî,
Şi de Domnăleş pomenişî,
Darş şnde-î voi nş ştişî,
Şş vi-lş şuşî, şe-mî dărsişî?“

„Da-şî-mş raza ka de soare,
Şi din raî o mîndrǎ floare,
Şş rēmîî totş tinerea,
Şş ştrăşşşî ka şî o stea.“

Zîn'a-tşnşî le măuşşmea,
Şi voioaşş le grăia:
„Domnăleş şantş, şî Domnăleş bşnş.
E în kşrtea lşî Krşşişnş, ---
L'am vşzşţş eşş mititelş,
Frumuşelş ka şnş îngerelş,
Totş în famîî de mşţase,
Pe la marginî kş aşşşş şrasş,
Şi în leagşnş aşşrelş
Şkşţşş de bşmbşşelş.

Vîntulă bate, sâră lină,
Leagănă-se totălină, —
Kă o mănă pine lăna
Kă alta împletă kăna
Țea pe stele mărșăgele, —
Înverșândă lăceaferele!“
O înkinămă spre sântate?

Sfinții, și S. Ionă.

Ssșș în poarta țerșlș
Linș, linș, Lerș-î Domnșlș!
La fântîna soarelș,
Mșltș gomonș e gomonitș,
Mșltș vorbș s'a așzitș, —
Sfinții toți se sfățeskș,
Și de Domnșlș pomeneskș!
Kșta în ssșș, mi kșta în josș,
Sșș e raiș, josș plaiș frșmos,
Kșta kștre rșșritș,
Și vede zoriș kș s'a ivitș
Și pe Ionșlș Sfîntșlș Ionș
Kșm aleargș la gomonș,
Kș șnș mșrgș bșnș pșlberandș,
Și kș skștșlș vîntș trșgîndș,
Fokș din gșrș flșkșrîndș.

Io ané! spune, doar tuții?
Domnule sfânt pe unde ar fi, —
Ce de kîndă elă s'a năskăț,
Înkă ne l'am mai vătăt!

„De voi spune, ce mi-ți da?
Ce vei cere-î kăpăta!
Te să fii nanășle lăi,
În zioa botezlei!“

Domnule sfânt, e 'n Răsălimă
Săb ună pomă de roșmarină —
Șeade 'n skășnule de argintă
Dămnezeă năchestă pămîntă, —
Și la masă așrită,
Totă kă floră de miră kitită, —
Der' ne masă-î vin kărată,
Și grîș roșă, secherată.
Toată lămca-lă cheretează, —
Și elă lămă kăvintează,
Despre fială cherlei,
Și Domnule pămîntlei. — —
Toată lămea î se înkina,
Nămai jidovi-lă îngîna,

Къ e genă afărisită,
Graîrlă santă nă l'a primită!.,
Domnule! fii sănătos
O 'ekinamă de dară frămosă!

Vestitoriul.

In mijlokă de raix,
Domnule Doamne!
Pe picioră de plaix,
La zăv vădicelă
Skalda-zăv kălxmelă, —
Gavrîlă celă santă.
Kă veshmîntă de-argintă.

Eemeea bătrînă,
Kă făssălă în mînă,
Kă furk'a la brîs,
Și kolakă de grîș.
Kătre elă mergea,
Aste 'i zicea:

„Blemă! nepoate akasă
Să gătimă pe masă,
Ce avemă pregătă,

La noi kă-aș venitș,
Jsnî kolindătorî
Dela mezătorî.“

„ Dăle bșn'a mea;
Eș nș-șî potș șma,, —
Mari'a mî-a zisș,
Și ea m'a trimisș,
Kalșlș sș-lș gșteskș,
Delokș sș porneskș,
Sfingilorș sș spșnș
Pș toșî sș-î adșnș,
Sșsș la Vitleimș,
Pș fiș sș-lș vedemș!
Xristosș s'a nșskștș,
Lșmea s'a șmplștș,
Kș darșlș sșș mare
Și kș lșminare.
Dăle bșn'a mea,
Mergî la kasa ta,
Lasș a kolinda, —
Dș la kîntșregî,
Mșrgșlș `măș celș kreșș,,
Sșgeata cea veke,

Къ n'are pereke, —
Шече а vъна,
Ші че orъ kъпъта,
Sfinții vorъ чина!“

„Mergі, nepoate alъ meъ,
Pentru Dъmnezeъ, —
Sfinților sъ spъnі,
Ші sъ 'і adъnі.“
O înkinъmъ spre sъnъtate!

Graciuneas'a și pruncii.

La kurgile lăi Кгъчигнѣ,
Domnălăi Doamne!
S'a năskătă ɣnă Domnă prea bɣnă!
Jidoviî aș îngelesă,
Doi prɣnkɣɣi eî aș trimesă,
Doi prɣnkɣɣi nebotezaɣi,
Къ-î kredea nevinovaɣi,
Dar' a kasă rentɣrna,
Nă nătea a s'apronia,
De sfer'a făklieloră,
De fɣmălă tămîiloră.

Jidoviî 'î întreba:

„Spɣnedi, văzɣtaɣi aș ba?
— Ba zăă noi nă l'am văzɣtă,
Къчi la elă n'am străbăttătă!”

Jidoviî aș îngelesă,
Doi prɣnkɣɣi eî aș trimesă,

Doi prsnkşđi dş-ı botezađı,
Kş-ı kredea nevinovađı.
Prsnđii kındş s'anronia,
Din de parte ingenşkia,
Krşđikş mşna lorş tşkındş,
Mi pre Domnşlş sfintş rgındş.
Prsnđii aşemti s'anroniargş,
Mi pre Domnşlş inkinargş,
Versşri dşlđi lşi 'i kintargş!
Krşđişneas'a aşzia,
Mi in ştaşlş şş grşbea,
Fişlşi şantş se 'nkina,
Lşi Krşđişnş aşıa-ı grşia:
„Feriđiđi şntemş noi doi,
S'a nşskşttş Domnşlş la noi!“
Mi Krşđişnş s'a bşkşratş,
Mi de Maika s'a rgatş,
Ka şş-lş ierte, de-a greşitş,
Darş Maika i-a grşitş:
„Roagş-te de fişlş meş,
Elş e Domnş mi Dşmnezeş,
Nşmaş elş, mi Tatşlş şşş!“
O inkinşmş şpre şşntate!

Rîndurile.

La trîsnina de mîrș pîrș,
L e r ș - î D o m n ă l ă !
Strîlșchemte șnă lșcheafșră, —
Dar sșb mîrș-pîrș, patș de bradș,
De mșlgî maestri e lșkratș, —
Pe la fșndș kș tșnete,
La fșstei kș fșlgere,
Frembele de ȕearș sfîntș,
Totș tonitș mi învîrtitș.

Oare 'n patș, ȕine-î kșlkatș ?
De 'mî zȕe mînșnatș,
Și'mî doarme somnșlș greș ?!
E kșlkatș, șnă Dșmnezeș !
Mititelș mi belșmelș
Și la fȕș kșrșȕelș,
Fȕșiatș de-o împȕrșteasș,

În faşioare de mătase.
Komanakş-î de bşmbakş,
Kş trei florî în komanakş,—
Şn'a-î floarea mirşlşî,
Alta e viđa vînşlşî,
Şna şnikşlş grşşlşî!

Iatş venirş rîndşnele,
Negrimoare frşmşşele,
Totş kşntarş, kolindarş,
Dar pe fiş nş-lş destentarş.

Rîndşnelele sbşrarş,
Kştre mare şş lşsarş,
Ele toate anşkarş,
Stropşlegî pe arinele,
Petricele în penicele,
Iarş la fiş kş aş venîţş,
Kş arinele l'aş stropîţş,
Kş petrele aş asvşrlitş!

Fişlş slfîntş, s'a demtentatş,
Şi atşnş le-a blestematş:
„Rîndşnea! fş-şî kşibşlş tşş,
Şnde o fi lokşlş mai rşş, —
Prin podşlş şşraşilorş

La grinda stremineloră, —
Să le bată fărșurile,
Ca ne feciori kșgetele,
Kșgetele de însurată —
Pe fete de mărțată!“

O înkinămă ăpre sântate:

Vânătorii lui Grăciună.

Ieshit'a Doamne, ieshitș

Korinda-me Domne, korinda!

Sșsș la kodrșlș înverzitș

Vînștorî d'ai lșî Krșchîșnș,

Sș vîneze, toșî se pșnș.

Șnș cherbș rșge, altșlș mșge,

Șnșlș p'altșlș vrea s'alșnge.

Eî vînarș, trșdș amarș,

Lșngș, kștș o zi de varș,

Șî kșndș fș mai de kș searș,

Fșrș mșndrș eî aflarș,

Sșb șrș paltîș gșlbîniorș

Pe lokș moale șî șșorș,

Lîugș o tșfș deasș verde,

Șî cherkarș s'o sșgete, —

Kș e cherbșșșlș șretînorș,

Și la pârș kam sșrimorș,
Sșs la koarne siklșitș,
La konișț argentitș.

Kșndș era arkș řnkordatș,
Versș la ei s'a řndrentatș:
„Xo, xo, xo, nș sșgeta,
Kș nș-sș dșnș mintea ta,
Kș nș-sș eș, țe doarș kșgeșș, —
Kș nș-sș țerbș ka sș sșgeșș, —
Çi eș sș Ionș Botezștorș,
Domnșlșř premergștorș; —
Darș řn kodrș am a fire
Norș anș, ři norș zile,
Mařka așea m'a blestematș,
Kș pe mine s'a mșniatș.
Daka așele voiș plini,
Josș la țarș oi pogorș, —
Keř řn mșnș lșa-voiș,
In biseriçi řntra-voiș,
Letșrgia fașe-voiș!

O řnkinșmș șure sșnștate!

Monastirea și rug'a.

Kolo sșsș, mi mai în sșsș,
Doamnei bune, Doamnei!
Țnde Sîngii toți s'aș dșsș,
E o dalbă monastire,
Și-î gătite de sfîngire,
Kș pșreți de tșmțitș,
Țmiele de alțmțitș;
Pe la pragșri, totș de marmșri,
Și înțșntș plinș de prapșri!

Dar' în ea, oare cine sșntș?
La altariș e Ionș celș sfîntș,
Kș vr'o noșț nopi bștrîni,
Rșg'a-o fakș de sșntșmîni,
Și ne atîșea patriarxi,
Kș o mșlgime de diači,
Diakonșlș mititelș,

Țiene 'n mînt ȣnă kartivelă,
S'apăkă, de a țeti,
Și la țeră a se ȣmili,
Și a kănta ȣea răgă sfîntă!
Dară răga, ȣine o askăltă?
— Măikăda lăi Dămnecză,
Pe brațe kă fișlă săă!

Fișlă plănge, n'are stare,
Pe brațele măiței sale,
Răga sfîntă e lăngă tare.

„Fișle! nă jelăi,
Kă eă 'ȣi voiă dăruī,
Doă mere, doă pere,
Doă ȣîde d'ale m le,
Toate patră așrele,
Să te joci akășă kă ele!“

Fișlă arănkă ȣnă mără în lăntă
Făce lăna tokma plîntă,
Kăm e plîntă pe la ȣîntă, —
Altălă arănkă sșsă pe soare,
Sșsă pe soare kăndă răsare,
Și kăndă e la prănzălă mare!

Eișlă plănge totă măi tare,

Pe brațele mărei sale.

„Fis! ne jeli,
Kă eă 'u! voiă dări, —
Keigile raiași,
Sistariă botezași,
Skănduă jădeuăși,
Te fakă Domnă ceariași,
Tătororă, pămîntiași!

Fisă prinse a străci,
Măi kă prinse a se mări,
Patriarhiă a-î înkina,
Poniă a le îngenskia,
Toată lumea a-î mină!

O înkinămă sure sănătate!

Păsereuică.

Măltă întreabă mari boeri,
Jănelăi bănă!
Peună fecioră ka miună stejară!
„Ce gă-e kalăă asădată,
Ostenită miună smegată?“
— Dar feciorăle le grăia:
„Eă am fostă de a vână,
Kam de ană, de astă vară,
Toată zioa pînă în seară,
Mi nimika n'am vînată, —
Ci în kodră k'am aflată,
Păsăreika albă în pentă. —
Prinseiă arkăle s'o săgetă
Lîngă o gără de isvoră
Săb tsîga de băjoră,
Mi kîndă vrăiă a săgeta,
Ea din graiă, așea grăia:

„Eș nș sșnt ȕe-ȕi pare ȕie,
ȕi eș sșnt Sfșnta Maria,
Kș m'a trimesș Dșmnezeș,
Sș îmniiineskș kșgetșlș sșș,
Ka sș mșsorș pșmînlșlș,
Pșmîntșlș kș șmbletșlș,
Și ȕerșlș kș stînjenslș,
Dar pșmîntș nșȕinș ȕșșî,
Din elș mșnȕî mî vșî kitîi, —
Iar ȕerș, ȕșșî mai mșltș,
Toatș lșmea de elș șmplștș,
Mșnaiș soarele în sșșș,
Iarș lșna la anșșș,
Printre ele stelîmoare,
Mșșșuȕele frșmșșmoare,
Insș șna a nikatș,
Și-o kșștaiș, dar n'am aflatș.“

„Stelîmeara ȕea kșșștș,
E ka mșndra mea plșkștș,
ȕe 'mî zȕe în mormîntș,
N'o mai aflș nre pșmșntș!

Jșne fi kș bșkșrie,
Veî sș mergî la kșșșnie;

Mari'a și Sfinții

Mari'a cea sfântă,
Doamnei bune, Doamne!
Sfinților ksvîntă:
„Sfinților giçigî,
Sfinți de vregî sã fii,
Çine-a boteza,
Și kșm va kițma?
Pe fișușlă meș,
Sfîntă mi Dșmnezeș!“

Și sfinții grȃia:
„Pe Ionș veî kițma,
Kșmăș se proorocea,
Și-lăș va boteza,
La çelȃlaltă anș,
În apa Iordanș,—
In rîșlă lșçiosș,—

L'a kiama Xristosǎ!
Apoi spiritǎlǎ sfîntǎ,
Sboarǎ pre pǎmântǎ,
Mi-lǎ va mǎri
Mi 'lǎ va sfîngi,
Ka preǎ soǎlǎ seǎ,
Fiǎ de Dǎmnezeǎ!“

Maria cea sfîntǎ
Sfîngilorǎ kvîntǎ:
„Voǎ sfîngi! 'mǎ gîciǎ,
Ka sfîngi bine mîciǎ,
Kǎm s'a boteza
Mi kǎm vǎ kiama,
Pre fiǎlǎ meǎ,
Sfîntǎ mi Dǎmnezeǎ!“

Sǎ fîi sǎnǎtoasǎ
Kǎ kolinda noastrǎ,

Sfînt'a Domineca.

Sfînta Maria kxvintx,
Doamnei bxe, Doamne!
Kxtre Dxminka sfîntx:
„Sx-mî gxtemtî frxmosxlş darş,
Sx-mî dxkş fislş la altarş,
Sx-lş botezş, mi sx-lş kxnşnş,
Ka pe Domnşlş celş mai bşnş.“

Dxmink'a kxm azeza,
Dşpt darş de lokş pornea, —
Pxchedea, mi totş mergea,
La Iordanş, kx ajşngea,
Mi aicea se şpşla,
Ka mi-şnş îngerş se bşia;
Mi pe braşe, mi pe faşpş,
Mi pe alba de frxmşseapş,
Ka sx afle darşlş sfîntş,

Dar slă sfîntă, ne așestă pămîntă,

Kîndă arșnka okiî în sșșă,
Dar slă, Iordană i-a adșșă,—

Ea-lă vedea, ka kșm venea,

Și de ea s'amponia,—

Trei florî ka mi trei viorî,

Çe lăçeskă ka nișe zorî,

Să le rșmnă, mîna întinse,

Și în kitășiă, ea le kșnrinse,

Și ne kană le așeza,

În derentră pșrçedea,

De-ar afla ne Domnslă bșnă,

La çea kșrte a Iși Krăçişnă,

Dar slă ka să-î poată da,

Pe Maria askșlta.

Kîndă intră, dar slă lășă,

Kșrșile se lșmină,

De trei florî, ka mi trei viorî

Çe lăçeskă ka niște zorî.

Maika sfînta atșnçî venea,

Și Dșmineçei grăia:

„Dar slă tăă, a 'ntărziată

Kă ne fiă l'am betezată

Ка п'єнѣ Дѣмнезеѣ ми Домнѣ,
Къ нанамієлѣ сфінтѣ Іонѣ.

Ціне дарєлѣ пентрѣ tine,
Къ ми ȳіе 'ȳї стѣ bine,
Ші ремѣ де-а пєргєrea,
Маї мѣндрѣ ка Vinerea!“

Дѣмнека мєлȳїєmea,
Маїчєї sfinte se 'nkina.

О їnkїпѣmѣ sure стѣпѣtate.

Cuibul și puil șoimilor.

Maika sfînta meade,
Doamnei Doamne!
Pe plaiul cel verde,
În poala cerului,
În poarta raiului,
Și din kîerelș,
Lăsa firș așrelș.
Firșul firșia,
Și se srbgia, —
Kîndș îlș înkorda,
Tokmaș se lăsa,
Șoimii vîntorî,
Șoimii rîpitorî, —
Firșul apșka,
Sșșș kș elș sbșra,
Într'o depșrtare

Kɛtre ɗɛrmɛ de mare,
 Kɛndɛ se ɛnɛlda
 ʃoimii strɛlɛɕia,
 Firɛlɛ ei Sklinea,
 Ka mi nimate zori
 Pe la kɛntɛtori.

Ionɛ atɛnɕi venea,
 Maik'a ii grɛia:
 „Țnde te-amɛ mɛnatɛ,
 Bine ai askɛltatɛ, —
 De m'ai askɛlta
 Țnde te-amɛ mɛna,
 Fiɛ gata de dɛsɛ
 Sɛsɛ kolo ɛn sɛsɛ,
 Țntr'o depɛrtare
 Kɛtre ɗɛrmɛ de mare.
 De sborɛ sɛ te-alɛɕi,
 ʃi azi sɛ'mi adɛɕi,
 Kɛibɛlɛ ʃoimilorɛ
 ʃi alɛ psilorɛ, —
 Kɛibɛlɛ mi-lɛ dɛ mie,
 Psii ɗine ɗie, —
 Kɛ ʃoimii aɛ rɛnitɛ,

Firslă asrită,
Këndă m'amă kɛstigată
Și multă amă lskrată
La ɛnă skɛmnă vesmântă,
Pentru firslă sfântă!
„Maikă! eă amă face
Totă ce, die 'mă plache, —
Dar asta noi pɛtea,
Nă e în pɛterea mea!
Șoimăi aă rɛnită,
Firslă asrită, —
Firslă, ei l'aă dɛsă,
Pînă la ɛeră în sɛsă,
Din elă aă ɛesătă,
Kɛibslă prea plɛkătă. — —
Lɛna asrită,
Faɣa-î strɛlɛvătă!
Pɛiă nă-să măi mɛită,
Kɛɕi s'aă pɛfɛkătă
Stele mɛrɛnɛle,
Și lɛɕeferele, —
Toate strɛlɛɕeskă,
Lɛmea o înfrɛmɛseɛeskă,

În noaptea senină, —
Cum zioa în grădină,
Florile frumoase,
Și kare miroase,
Suntă spre înzestrare
Și spre desfătare!“
O închinămă spre sănătate!

Mari'a și fetele.

Maria plekase, —
Doamnei băne Doamne!
Și ea se aflase,
Pe kalea la raiș,
Pe nișorș de plaiș,
Și ea totș mergea,
Pînș ajungea,
Kș stălnșrî de floare
Lșmina de soare
Ka kșlgșreashș
Și împșrșteashș,
În golș fecioreskș,
La vadș jidoveskș.
 Kșndș kșłtorea,
Maika întłnia,
Fete de evrei,

Пѣскîndă nîmte mieî,
Шî ea sîsîna
Шî-apoi le întreba:
„Sîrneji? n'ajî vîzîţă?
Pe sînde ajî petrekîţ,
Pe fîgîslă meş,
Sfîntîslă Dîmnezeş!?”

Ele se mira,
Triste 'î grîia:
„Шî sî-lă fi vîzîţă, —
Nî l'amă kînoskîţă!”
„Lesne-î de a-lă kînoamte,
Kî elă lîmea îtoarce, —
În dreapta lîî mînt
I s'a dată sî pînt,
Pîersîlă pîelă înalţă,
Frîmosă, mînsînată. —
În stînga lîl mînt
I s'a dată sî pînt,
Pîmîntîslă sîrîpată,
Lată, mî rotîndată,
Pîe l'a 'mîresîrată
Шe..rne 'ntîrîtată!”

Fetele o jelea,
Шi anoi 'i grăia:
„L'am fi kənoskəţţ
Dar nə l'am vəzəţţ!“

„Poate a fostă k'larī
Ka împărajii mari?!
Raza soarelăi
E pe faţa lăi, —
Ləna ɕerələi
Pe ɕmerəlē lăi, —
Fokəlē ɕerələi
În măinile lăi, —
Tənetəlē de varə
Fəlgerəlē de searə!“

Fetele zicea:
„De elă e aşea?
Maikə! l'amă vəzəţţ,
Шi l'amă kənoskəţţ!
Flă e în Rəsalimă,
Bətrîni i se înkină, —
Kəndă înkəleka,
San' Dəmineka
Nainte-î mergea

Și florî klegea,
 Kșne învărtea
 Pe kale-î gîna, —
 Lșmea-lș minșna
 Kșm elș lșmîna!“

III fi Maikъ sъnъtoasъ,
 De fi-цi bъkъroasъ!
 O 'nkinъmъ sнre sъnъtate.

Cantulă Dorului.

La cea dalbă de țetate,
Florile dalbe!
Merge karăș de mătase, —
Dar în karăș, oare ține-mă șede?
Șede-mă Maria 'n xaină verde!
Și 'mă kântă prea dșiosă,
Și 'mă lăkră prea frșmosă.
Dar kă lăkră, ce gătēmte?
Totă 'mă koase, firșēmte,
La prapșă împărgtēmți,
La vemminte bărbtēmți.
„Maria! koase pentră noi,
Dați-mă mieă, mă dați-mă oi,
Dați-mă băuă kă bană mărșnă
Galbenă nșoi, ori kătă de mșlăi,
Niște kare, kă komoare,

Ші-орѣ лѣчи ка свѣтлѣ соаре!“

Dar Maria sssnina:

„De ayelea n'oi lsa, —

De mī-ayī da ne fiłŝ meŝ,

Domnslŝ sfintŝ mī Dsmnezeŝ!“

„Ци l'amŝ da, dar e legatŝ,

Ши стѣ 'n poartѣ рѣzematŝ,

Sssŝ la kŝrtea lŝi Pilatŝ.

Ши aштеantѣ dŝne krŝche

Ка ne ea, viŝ st-lŝ ssŝche,

Fiłŝ tŝŝ kѣ a kŝtezatŝ

De a strika ne ŝnŝ імператŝ,

Ши стѣ skape ne попорŝ

De чelŝ lanŝŝ, mī de omorŝ!

Maria merge mī se kѣntѣ,

De dŝrerī, fokŝ se frѣmѣntѣ,

Kѣntѣ dŝne fiłŝ stŝŝ,

Doar aŝde verslŝ greŝ,

Verslŝ greŝ kѣ-ī pare rŝŝ.

Dar o aŝde o 'мперѣteasѣ,

Dintre toate mai aleasѣ, —

Ши în kale-ī se grѣbea,

Ши atŝnchea 'ī grѣia:

„Nș kșnta așea înaltș,
Kș te-așde șnș împșratș,
Împșratș mi alș meș bșrbatș,
Și pe mine m'a șrî,
Prșncipșoriî o prșșî, —
Și pe tine te-o izbi!“
„De-oî kșnta, kștș oî kșnta,
Tacı, mi nș mș askșlta,
Nș kșntș împșratslșî,
Çi kșntș nșmaî dorșlșî,
Dorșlșî mi fișlșî,
Çerșlșî pșmșntșlșî!“

Maikș! fiî tș bșkșroașș,
Priimește kolinda noastră.

O 'nkinșmș șure șșnștate!

Ploaia cu focu.

Koborî't'a, koborî'tș,

Korinda-me Doamne korinda!

De mai sșsș, din rșsrî'tș,

Dșmnezeș din ȕerș ne skȕrî,

Pe mirșrî, ne lșminȕrî,

Kș o tșrmș de oî domneshî

Prin fșneșe jidoveshî,

Și o paște în seninș,

Și o adanș în norș lînș!

Nime în lșme nș-lș vedea,

Nimenî 'n kalea lșî stștea, —

Vede-lș faga de evreș,

Și aleargș la tatș-sșș, —

Dar așesta la Pilatș,

Și de veste lșî a datș.

Și Pilatș kșndș așzia,

Kștre jidovî kș grșia:

„Dsmnezeș oile pamte
Totș ne livezile voastre,
Alergați, de mi-lș legați,
Și ne krște-lș spșnzșrați.“

Jidoviș kș se lșarș,
Pe Dsmnezeș 'lș aflarș,
Și șerkarș șș-lș omoare,
Kș sekșrș și kș topoare!

Jidoviș, kșndș aș venitș,
Domnșlș sfintș, așea a grșitș
„Aleș! oișile mele,
Șș vș facheș niște stele, —
Iarș voi berbeciș mei,
Șș fiș toș lșșefereș.“

Dsmnezeș atșnș dedea,
Repede, o ploaie grea,
Norș toș kș se involba,
Tșnetșlș, kș resșna,
Fșlgerșlș kș lșmina,
Jidoviș se prșpșdea,
De șea ploaie rea kș fokș,
Și pereș, ka gonș, de lokș!

O înkinșmș șșre șșnștate!

Iud'a.

Kѣndѣ Xristosѣ čina la masѣ,

Lerѣ-mi Doamne!

Stѣ evreii dѣnѣ kasѣ, —

Darѣ Iѣd'a a intratѣ,

Lѣi Xristosѣ de s'a înkinatѣ, —

Iar afarѣ elѣ emi

Ѱi evreilorѣ grѣi:

„Daŋi-mi treizeci de arginŋi,

Sѣ vi-lѣ daѣ, sѣ-lѣ restignii!“

Iѣd'a, isbitorѣ de bani,

L'a vѣndѣtѣ la ai lѣi dѣimmani!

Kѣndѣ Xristosѣ gata kѣ čina,

Merse sѣb nomѣ în grѣdinѣ, —

Iѣd'a dѣnѣ elѣ s'a dѣsѣ,

Dar evreii prin askѣnsѣ, —

Ѱi kѣndѣ Iѣd'a 'lѣ sѣrѣtase

Sr̥r̥ evreiī, mi-l̥ legase.
L'ḁ p̥rtat̥ p̥n' la Pilat̥,
Mi la kasa cea de sfat̥,
Sfat̥l̥ lor̥ a otr̥it̥,
Ka s̥ fie restignit̥!

Pe kr̥ce de brad̥ l'ḁ p̥s̥,
K̥ s̥liḡa l'ḁ ḡm̥ns̥,
S̥ngele pe kr̥ce a k̥rs̥, —
Dar m̥ḡimea a strigat̥:
„N̥ treb̥e pe jos̥ v̥rsat̥,
S̥ngele e nevinovat̥!“
Soarele se 'nt̥neka,
L̥n'a 'n s̥nge se 'mbr̥ka,
M̥nḡiī se k̥trem̥ra,
Anele se t̥rb̥ra, —
ḡgeriī ḡn̄p̥r̥ a pl̥nge,
K̥ se vars̥ at̥ta s̥nge!

Dar pe I̥d'a blestemat̥,
S̥flet̥l̥ k̥ l'a m̥strat̥,
Mi de lok̥ s'a s̥p̥nz̥rat̥!

O 'nk̥m̥ s̥re s̥n̄tate!

Vestea rea.

Ъмблѣ Маika, дѣпѣ фиѣ,

Р а з а с о а р е л ѣ и !

Totѣ плѣнгѣндѣ, ши ѣнтребѣндѣ;

„N'aѣи vѣzѣtѣ ne fiѣlѣ sfѣntѣ?

„Поате кѣ ної l'am vѣzѣtѣ,

Darѣ нѣ l'am кѣnosкѣtѣ!“

„Daka кѣmva l'aѣи vѣzѣtѣ,

A-lѣ kѣnoaѣte aѣи пѣtѣtѣ, —

Кѣчи ne faѣa fiѣlѣи,

Skrisѣ-ї raza soarelѣи,

Ши ne frѣnte, lѣn'a plinѣ,

Lѣna plinѣ, кѣ lѣminѣ, —

Iarѣ ne aї lѣи ѣmereї

Strѣlѣѣeskѣ lѣѣefereї!“

„Maikѣ! daka e aѣea,

Noї 'ѣи dѣmѣ o veste rea;

Къ е la кърtea lăi Pilatș,
Restignitș ne lemnș dé bradș!“

Maika plъnge, mi se înfrъnge,
Inima-î e toatъ în sъnge, —
Îngerî belî, o чеатъ mare,
Sboarъ la ea de întristare,
Mi la черș o redika,
Darъ ea le къvînta:
„Fislș meș, totș Domnș va fi,
Mi чеi bșnî 'î vorș fi fiî, —
Челorș rъî va rъsplъti,
Къ ne vecî i-o osъndi!“

Fîi tș Maikъ bșkșroasъ,
De kolind'a asta a noastrъ, —

Grfulă, vinulă și mirulă.

Dsmnezeș smbla,
Domnsl și Doamne!
Sfingii 'lă întreba:
„Grslă celă kșratș,
Vinslă strekșratș,
Mirslă tș celă sfntă,—
Ce sșntă pre pșmșntă,
Din ce sșntă fșkște,
De sșntă amea plșkște?“
„Voi prea bine știșii,
Și ce mai voișii?
Bine; foarte bine,
Kșcī aș fctș kș mine!
Kș noi amș eșitș,
La kșmpș pșrșsitș,
Sșsș la Rșsalimș,—

Ka sꝑ maĩ prĩvimꝑ,
Grĩne fꝑrꝑ spikꝑrĩ,
Mi viĩ fꝑrꝑ vinꝑrĩ,
Mi florĩ fꝑrꝑ mirꝑrĩ, —
Noĩ ne-am datꝑ din kale,
La fꝑntĩnꝑ ĩn vale,
Rece vĩntĩmorꝑ,
Paltĩnꝑ gꝑlbiniorꝑ
Sꝑb frꝑnza mꝑrꝑntꝑ
La sꝑmbra rꝑtꝑndꝑ. — —
Voĩ v'agĩ adꝑpatꝑ,
Eꝑ am ĩnsetomꝑtꝑ,
Voĩ v'agĩ mi kꝑlkatꝑ
Eꝑ amꝑ kꝑstodiatꝑ,
Kꝑĩniĩ de evreĩ,
Mꝑniomĩ ka mi lei,
Aꝑ mi aꝑzitꝑ,
La noi aꝑ venitꝑ.
Voĩ togĩ agĩ skꝑpatꝑ,
Dar eꝑ m'am lꝑsatꝑ,
Sꝑ pagꝑ pentrꝑ voi
Mi tꝑrma de oi, —
Mi ei mꝑ legarꝑ

Ші прінсă мѣ нѣртарѣ
Пѣнт ла Пилатѣ
Ші kas'a de sfatș. —

Legea mî-o sunea,
Din lege eșea,
Să fiș răstignitș,
Ші batjokoritș,
Pe krăce de bradș,
Prekșm vrea Pilatș.

Apoi mѣ închinăea,
Tare mѣ strîngea,
Karnea, josș kădea, —
Pe șnde pika,
Grăș bșnș se făcea!

În măinî, în pițoare
Făkșrѣ bștoare,
Kș kșiș de oșelș,
Dăndș kș maiș de ferș.
Kșie se bștea,
Săngele kșrgea, —
Pe șnde pika,
Vinș bșnș se făcea.

Ші spinî adșna,

Ші мѣ інкєнєна.

Tare mѣ împєngea,

Sєdoarea kєrgea, —

Пе єnde nika,

Mirєrї înflorea!“

O înkіпѣмѣ spre sєnєtate!

Avuțulă și săraculă.

Koborîta Domnălă sfîntă

Xaî Lero - mi Doamne xaî!

Domnălă sfîntă pre așestă pămîntă,

Koborîta totă ne skară,

Skara sfîntă mi de țeară,

Pe o zi de sîrbătoare

Kîndă răsare sfîntălă soare,

Kș Sfîntălă Petre, soșălă lăi

Pentru soarta omălăi, —

Țe fakă domniă kș iobașii

Mi avșii kș sîracii?!

Amîndoă akșm porniră,

Mi pedestre se iviră

La kasa avșălăi

În mijlekălă satălăi.

„Bșna zioa domnitoră!

— Să trîiști voi чершitorî!

„Кѣтаі прѣnzslă de prînzită?
Îne 'mbiamă la omenită.“

— Prînz-i gata nă e de voi,
Çi e de domni mari ka mi noi!

„Daka nă i mi pentră noi
Să prînzii dar nămai voi!

Ei se iaă, mi dăkă-se,
Mi ajăngă, mi vădă-se,
La kasa sărakslăi,
În kapătslă satăslăi

„Вънѣ zioa mənçitorî!

— Să trîiști voi кѣletorî!

„Кѣтаі прѣnzslă de прѣnzită?
Мă îmbiamă la omenită.

— Prînzslă nostră e kam пѣçină,
Dar venii ka să-lă прѣnzimă!

Ми de kəmva nă ne-o ajănge,
Merge-voiă 'n sată, mi voiă adăche!

Se lăară, mi intrară,
Ми la masă s'amezară, —
Se osuătară, — nă пѣтарă
Ka să gate çe avără!

„Mălgămită, kă ne-a dată!“ —
Mai departe ăă plekată,
Printre vii, printre kămpii,
Pe o kale kă făklii.

Dămnezeș din graiș grăia:
Kăstă Petre în stînga mea,
Spune-mi Petre, ce-î vedea?“
— „Doamne! măltă nă mai ȳinea!
De ce vătă, îmbătrînescă,
Și de spaimă mă 'ngrozescă,
Vătă kasa avătăși
În mijlocăși iadăși,
Kă m s'ănrinde, mi kă m arde,
Și avătăș se preade,
Ka balări săfă în fokă,
Se îmbălsesă, de n'ăfă lokă, —
Skorniele-să ka vachele,
Broamtelă-să ka kaprele!“

Dămnezeș din graiș grăia:
„Kăstă Petre în dreanta mea,
Spune-mi Petre, ceî vedea?“
— „Doamne! măltă de-ăi mai ȳinea!
De ce vătă, întineresă,

Ші мѣ бѣкѣрѣ, дѣнѣскѣ
Вѣзѣ каса сѣракѣлѣ
Ін мѣлокѣлѣ раѣлѣ,
Дін афарѣ аргентѣ,
Дін лѣнтрѣ асрѣ,
Соаре мѣндрѣ зі сенѣ,
Ші інпрејѣрѣ кѣ о грѣдѣ,
Фрѣнзеле-сѣ ка стееле,
Флорѣ ка лѣне!'
О інкінѣмѣ спре сѣнѣтате!

Masa gătită.

Domnă burlă, ce te-ai bucurat,

Lerși Domnă Doamne!

Masa mare de-ai încurcat?

Așea plin, mi frumos,

Mi în șes, mi mai în jos, —

Ca masaiș de mătăș,

Mi pe elș mănăre aleș,

Pe masaiș, kolași de grîș,

Kîțș ajungă mi pîn' la brîș, —

Șes pe masă vasă ca vinș,

Lîng elș borkanș plinș, —

Pentru cină te-ai gătit,

Ce nu te pînă la prânzit?

Doar ai finș de botezat

Să feciori de căsătorit?

„Așea ceva, nu-î se fi,

Чи о алѣ бѣкѣриѣ!

Еѣ аштенѣ пре Дѣмнезеѣ,

Дѣмнезеѣ ши соуѣлѣ сѣѣ,

Еї сѣнтѣ азї оаснеїї д'аї меї,

Ши петрекѣ прїнзѣлѣ кѣ еї,

Сѣ нѣ-мї бage нїчї о вїнѣ,

Îї аштенѣ кѣ маса плїнѣ!“

Бѣкѣрѣ-te крештинѣ бѣнѣ,

Оаснеїї марї її се адѣнѣ, —

Ши ної, лорѣ не їнкінѣмѣ,

Дарѣ їїе 'її колїндѣмѣ!“

Îнтрѣ мѣлїї анї кѣ паче ши сѣнѣтате!

Borcanulă de aură.

Oare a kși sântă aste kșrăi?

Xaī Lerșle Lerșle!

Kș s'aș strînsă mi oaspeșă mășă, —

Kșrăi înalte, minșnate,

Și de soare lșminate,

Din afară argintite,

Din lșntră așrite, —

În preșră grădină de floră

Și kș tșrnșră pîn' la nșoră,

Kș zăbrele pînă la stele

Din mizlokșlă kșrăiloră,

Pșsa-ă masa domniloră!

Masa mîndră kș mătase,

— Dară oare țe-ă ne masă?

E kolakă de grîș kșrată,

Văș de vină vekiă, strekșrată,

Flori de miřă, de 'mpănătată!
— Dar' la masă ȃine sântă?
Măluī boieri mi Domnălē sfîntă, —
La ună kornă e Dămnezeē,
La altălē, Petre sounlē sătă, —
La ală treilea sfîntălē Ionă,
Lîngă ei mi ală kărguī domnă,
Totă înkina kă bokale
Mi le poartă în perendare.
Ună bokală e mititelă
Frămămălē, mi asrelă, —
Da în fîndălē bokanlăi,
Skrisă'ī poama vinlăi,
Da în toarta bokanlăi
Păsă e sniklălē grîlăi, —
Da în koaja bokalălăi,
Zăce floarea mirălăi,
Toūī înkină, mălugmeskă
Mi ne Domnălē pomeneskă!
Zise Domnălē Dămnezeē:
„Sătă' mī răsăpnăzī, boerălē meș!
Eș bokală amī kămpăra,
Sătă kă altălē l'amī skimba!“

„Sъ fi Doamne iertъtorъ,
Sъmî fi mie krezъtorъ,
Kъ eщ nъ-lъ amъ de vъndъtъ,
De mi foarte pъi-a nъkъtъ, —
Nъ-i bokalъlъ de skimbatъ
Kъ mi eщ l'am kъnъtatъ,
N'amъlъ kîndъ ma botezatъ
Singъrъ elъ kъ mi l'a datъ,
Pe kîndъ urъnчii oî boteza,
Pe kîndъ îi voiъ kъnъna,
Oasneгii de alъ minъna,
Mi din elъ, vinъ a gъsta,“
Dъmnezeъ atъnчi grъia:
„Dine-lъ dar în kasa ta,
Mi trъemte sъnъtosъ
Kъ bokalъlъ tъъ frъmosъ!“
O înkînъmъ sure sъnъtate!

Scald'a.

Soarele întoarce fruntea.

F'lori dalbe de mărș!

Kȃtre aचेastȃ mȃndrȃ kȃrte,

Kȃ a kreskȃt ȣn mȃrș ȣi ȣn pȃrș

Ka ȣi vȃrșl ȣi kȃ vȃrș,

La tȃlpinȃ alȃtȃragȃi,

Dar la vȃrfȃrȃ lȃminagȃi,

Oare ȣn vȃrfȃrȃ ȃe se vede,

ȃe se vede ȣi 'mȃ ȣede?

Ȣeade-mȃ doȃȃ tȃrtȃrele,

Ȣing-mȃ doȃȃ lȃminele,

Ȣikȃ-mȃ doȃȃ lȃkrȃmele,

Ȣikȃ-mȃ mȃlte Ȣikȃrele,

Ȣi se fakȃ totȃ florȃcele,

Ȣi se fakȃ totȃ rȃsrele,

Florȃcele de mirȃ sfȃntȃ,

Ши о skaldъ ne пѣмѣнтѣ,
Ши се skaldъ Dѣmnezeѣ,
Dѣmnezeѣ kѣ soglѣѣ sѣѣ!

Ши ѡntreabъ Domnѣlѣ sfѣntѣ;
„Че ѡ mai bѣnѣ n'acestѣ пѣмѣнтѣ?“
„Че-ѡ mai bѣnѣ ka boglѣѣ bѣnѣ, —
La aratrѣ dakъ-lѣ pѣnѣ,
Brasda neagrѣ bine-o 'ntoarce,
Grѣlѣ romѣѣ, bine-lѣ koace,
Ши ѡi lѣ karъ akasъ 'n sacѣ,
De kрѣчѣnѣ, de-ѡi facѣ kolaчѣ!“
Ши ѡntreabъ Domnѣlѣ sfѣntѣ:

„Че-ѡ mai bѣnѣ, n'acestѣ пѣмѣнтѣ?“
„Че-ѡ mai bѣnѣ, ka kalѣlѣ bѣnѣ,
Kъ ne elѣ, de eѣ mѣ pѣnѣ,
Mѣ adѣce 'n voiniчѣ,
Mѣ demteantъ diu becѣ,
Pe dѣшmanѣ din ѡarъ ajѣngѣ,
Ши-lѣ alѣngѣ пѣnѣ-lѣ ajѣngѣ!“

Ши ѡntreabъ Domnѣlѣ sfѣntѣ:
„Че-ѡ mai bѣnѣ, n'acestѣ пѣмѣнтѣ?“
„Nѣ-ѡ mai bѣnѣ, ka oaia bѣnѣ,
Lante, lѣnѣ 'ѡi adѣnѣ, —

Antîcîetatea lui Xristosû.

Kam la astû kasû
Domnşlşî Doamne!
La dalba de masû,
Sfîngîi se-adşna,
Kş boierî mşnka,
Şi vorbea ei mşlte, —
Dar la masû în frunte
Şi Xristosş era,
Petrs askşlta. —

Toşî se sfştsia,
Şi se întreba:
„Şine e mai mare,
Şe nştere are?“
Petrs se skşla,
Şi elş înkina:
„Doamne! emtî mai mare,

De kȳtš orĩ Ńĩ kare!
Kȳčĩ alš tȳš kȳvȳntš,
E sfĩntš ne pȳmĩntš,
Ńĩ-a tale pȳterĩ
Sȳntš date din ȳerš, —
Kȳ aĩ venitš ĩn lȳme
Ka sȳ fačĩ minȳne,
ȳeršlš sȳ-lš mȳreŃtĩ
Lȳmea s'o 'ntȳreŃtĩ,
Bȳnȳlš sȳ-lš adȳnĩ
Rȳšlš sȳ-lš anȳnĩ,
Ńĩ sȳ skanĩ popoare
Kȳ ferȳ-'n piȳoare,
De pierbiĩ sȳrkate,
De rȳš, de pȳkate.
Kȳ a ta domniȳ
Nȳ e tiranie, —
Kȳndš a ta pȳtere
E o mȳngĩiere, —
Mare singȳrš eŃtĩ,
Kȳčĩ tȳ, drentš domneŃtĩ!“
„Petre! kȳndš vorbeŃtĩ,
Nȳ pȳkȳtȳeŃtĩ, —

Pe unde veți umbla
Darulă te-o urma,
Cu va krește grîș
Rouă, — pînă 'n brîș, —
Și va fi senină,
Să rodească vină,
Voră revîrsa zoră,
Și mirări de floră!
La secerători,
Dă grăne că sporă, —
La călegători
Dă vinări de doră, —
La kolindători
Dă mirări de floră, —
Ca să fie bine
Pentru oră mi vine,
Care se îngrijește
Și se ostenește,
Pe cămni ce se seacă
În zori de răcoare,
Pentru-a sa viață.
S'ăibă 'n ea dăruire,
Ca să fie bine

Pentru orî şî cine,
Kare se pîzeşte
Nu pîkîţeşte,
Şî kî faute bşne
Face bine 'n lume. —
Te ne aşeşti sî-î trecî,
La raişlă de vechî!'
O înkinămş sure şîntate.

Cheia Raiului.

Jurș prejurș de masș,
Petre, Petrelîo!
Țcata e aleasș, —
Suntș vr'o kîșî-va sfingî,
Kș boierî, pșringî,
Dșlșe eî vorbeskș
Și se sfștseskș,
De a lorș mșrire,
Și de 'nkșrsntire, —
Sfșnt Petrș țșșea,
Ței-l-alșî îî zîșea:
„Petre! emtî mai mare,
Ka orî fie-kare,
Kș în mșnș aî
Keia de la raiș,
Domnșlș sfîntș pî-a dat'o,
www.dacoromanica.ro

Drentș a jadekat'o, —
Și ți poji lăsa,
În raiș a intra,
Orî ne çine vreî,
Pe bșnî, mi ne rîi!
— Asta de-orș așzi,
La tine orș veni,
Șșflete demtente,
Din namtere drente,
Kare' raiș aș çerștș,
Bine de aș fșkștș,
Și le vei lăsa,
În raiș a intra.
— Asta de-orș așzi
La tine orș veni,
Șșflete adormite
De pșkate 'negrite,
Kare raiș aș çerștș
Darș rîș aș fșkștș, —
Țș le vei mșna,
În iadș a intra!
— Pe drentșî vei kișma
A șș osnșta,

Lîngꝛ mese întinse
La fꝛklii anrinse, —
Pe rꝛi veî bꝛga
Fokš de-a sꝛmaga,
Lꝛngꝛ mese strꝛnse,
La lꝛmine stinse.
— Kꝛꝛi rꝛš aš fꝛkštš
De kꝛndš s'aš nꝛskštš,
Totš în fokš sꝛ ardꝛ
Ši sꝛ se prꝛpadꝛ.
Kꝛꝛi bine aš fꝛkštš,
De kꝛndš s'aš nꝛskštš,
Vorš jꝛka ne ulaiš
În mijlokš de raiš,
Totš kꝛ Dꝛmnezeš,
Ši kꝛ soglš sꝛš!“
O înkînꝛmš sꝛre sꝛnꝛtate!

Locu în Raiu.

Joakъ Petръ pe unu plaiu,
Raiu lăminosă Doamne!
Kiaru în kămpulu chel de raiu.
De la zori mi pănă 'n seară,
Mergu mi vinu boieru din pearu,
Kăci pe unu 'i lăsa,
Dar pe alții reîntărna.
Mama lui Petръ venia,
Mi lui Petръ 'i grăia:
„Fă mi tu mie loku în raiu!
„Loku în raiu, măkădu n'ai,
Kăci sgrăciu pu-aș lăkratș,
Seara, plată nu le-ai datș,
Făr negina grăslăi.
De pe fărdu lă vîrslăi
Birtășidă kăndă era,

Kupa mikъ o mъsrai
Vinъ kъ апъ аї vîndstă, —
Nivî snă bine n'ai fъkstă!“

Tata lăi Petrъ mergea,
Și lăi Petrъ 'i zicea:
„Fъ-mi tă mie lokă în raiș!“

„Lokă în raiș, tăikъdъ n'ai,
Kъ аї fostă foarte vâltărariș,
Че аї vъzstă, nъmaі lъsai.

În vieadъ n'ai lskrată
Și totă jъde аї fostă la sată,
Pe sъrachî tă greș i-ai trasă,
Pe avъdî srîtă i-ai rasă,
Satălă, de tine s'a temstă. —
Nivî snă bine n'ai fъkstă!“

Sora lăi Petrъ venea,
Și lăi Petrъ 'i grăia,
„Fъ-mi tă mie lokă în raiș!“

„Lokă în raiș, tă soră n'ai, —
Kъndă аї fostă de mъritare,
Аї sъrită gardălă maі mare,
Kъndă ајnsemі de nevastă,
Аї sъrită mi pe fereastră.

Pentru traistă țu surskată,
Lok în raie, n'ai kuptată!“

Dar mi frate-să mergea,
Mi lă Petru îi zicea:

„Eu-mi mi mie lok în raie!

„Lok în raie, numai tu ai, —

Ku ai fostă frate, nekurariă,

U-a fostă jeale de drumariă, —

Kiui flmînză s'a abtată,

Mi ori ku ai an-aș cherată,

Ku brînsă i-ai sâtrată,

Ku lante i-ai adnată, —

Pentru traistă țu plakată,

Lok în raie eș u-am fkată!“

O înkinmă spre sănătate!

Prada din Raiu.

La muntele Galilei

Xaî Lero'mi Lero'mi Doamne!

Domnule e kş sfinţii sîi, —

Din departe ei privia

Pe Arxangelş Mixailş,

Kălrindş, mi alergîndş, —

Darş kalşlş snşmegîndş.

Kăndş Arxangelş de ei da,

Dşmnezeş 'lş întreba:

„Ce e noş, de şnde vii?

Kş alergî mi nş te-alinî

Din izşeala kalşlş,

Frşmîntarea trşuşlş?”

Mixailş 'î grşia:

„Doamne! Doamne! vestea 'î rea!

Sfîntş Petrş a adormitş,

www.dacoromanica.ro

Iɔda keia a rɛnitɕ,
Mi în raiɕ kɛ s'a bɛgatɕ,
Ce a fostɕ bɛnɕ, totɕ a nredatɕ, —
Lɛnimoara, soarele,
Zorile mi razele,
Tronimorɛlɕ de jɛdeuɕ,
Mi sisstarɛlɕ de botezɕ,
Bɛssiokɛlɕ, florile,
Kɛɕea mi mirɛrile, —
Toate în iadɕ clɕ le a bɛgatɕ,
Mi raiɛlɕ l'a întɛnekatɕ,
Mi iadɛlɕ l'a lɛminatɕ!“

Domnɛ atɛnɕea întɛba:
„Kare Sfɛntɕ se va afla?
Lɛkrɛrile a le lɛa,
Iarɛ în raiɕ a le bɛga!“

Sfinɕii toɕi kɛ aɕ tɛkɛtɕ,
Kɛɕi de Iɔda s'aɕ temɛtɕ!

Dar Iliɛ a venitɕ
Kɛtre Domnɛlɕ mi-a grɛitɕ:
„Doamne! Dɛmnezeɛlɕ meɕ!
De mi-ai da, ɕe-oiɕ ɕere eɕ,
Lɛkrɛrile kɛ le-oɛ skoate

Mi ne Işda 'lă daş de moarte,
Dă-mi şnă trăsnetă, mi şnă fşlgeră!
— „Eşă şi-amă da, dar euită kam tînăr,
Nşmaă te veă vşţţma,
Nş le veă nştea nşrta, —
Daka krezi kş ts euită tare
Dşte alegeşă, ori mi kare.“

Sfşntşlş Ilie mi-a kşlesă
Fşlgeră trăsnetă ne alesă,
Mi îndată a nlekătă
Dşnă Işda nînă în iadă,
Kş şnă bişiş de fokş noknindă,
Fşlgerîndă, mi totă trşsnindă.

Işda, kşm ilă aşzea
Sta ne lokă mi a ş orşea, —
Mi Ilie l'a lşată
Mi în feare l'a bşgată.
Mi de şnă ştîlnă kş l'a legătă, —
Toşă şei drenşă s'aş bşkşrată,
Toşă şei strîmbă s'aş snşimîntatăă
Mi Ilie rentşrna,
Lşkrşrile le kşra,
Iară 'n raiş kş le bşga, —

Raislă totă se lămina,
Iadslă totă se 'ntăneka.

Domnă atsnvî a kăvîntată.
„Ilie! bin' te-ai nărtals, —
Tă, d'akăma ai nătere,
Preste trăsnetă, fălgerere!“
O înkinămă spre sănzate.

Mângăierea lui Petru.

Kolo sxsș la r̃sr̃ritș,
Domñxl̃xl̃ Doamñc!
Pe sxb pomxl̃ înfloritș,
Fete marī f̃kliī aprindș,
Boerem̃te masa 'ntindș, —
La ea meade D̃xm̃nezeș
K̃x x̃nș boierș, — m̃xñka mī beș,
Și de l̃xme eī vorbc̃skș,
Și de Petr̃x poimeneskș.

Niçī k̃xṽntxl̃ ñx g̃tea,
P̃xñ Petr̃x s'ar̃ta,
Și boierxl̃ îmbia,
K̃x bokalș 'ī înkina. —
Dar̃ Petr̃x n'a g̃statș,
K̃t̃çī de rele marī a datș!

D̃xm̃nezeș 'a întrebātș;

„Petre! ce ești sǎnǎratǎ?“
Iarǎ elǎ tristǎ a grǎitǎ:
„M'am ȝkǎpatǎ nrea adormitǎ,
Iȝda keile a fǎratǎ,
Și în raiș elǎ s'a bǎgatǎ
Raișlǎ tare l'a predatǎ
Și-a dǎsǎ lǎkrǎrile în iadǎ.“

Zise Domnǎlǎ Dǎmnezeȝ,
Kǎtre Petrǎ souȝlǎ sǎș.

„Petre! nȝ fii sǎnǎratǎ,
Kǎ Ilie le a lǎtatǎ,
Iarǎ în raiș mi le a bǎgatǎ,
Și ne Iȝda l'a legatǎ.
Dar' de-akȝm nȝ adormi,
Rașlǎ sǎ mi-lǎ poȝi pȝzi!“

Doamne Dǎmnezeȝlǎ meș!
Ești mîngîitorǎlǎ meș!

O înkinȝmǎ spre sǎnǎtate!

Judecata lui Adam.

Susă în vârfslă cereaslă,
 Leremî e Domn şi Iş!
În prejurslă soareaslă,
Este ună tronş înasrită,
Şi kş stele înflorită,
Da 'n elă meade Dămnezeş,
De judeckş servslă şăş, —
Înnaintea tronşlă,
Meade omşlă raislă.

„Ştii Adam e, ȳe pî-amă şşşş?
Eş în raish, kândă te-amă adşşş,
Kş te iertă de a mşnka,
Din totî pomî, ȳe pî-oiş da,
Dar din şşşlă n'amă iertată, ♣
Şi tş totşşî aî mşnkată,
Mşşş 'n gşşş 'lă bşgashî,

Gsr'a de ȳi o 'nveninamȳ,
Inima de ȳi-o 'nmelamȳ,
Ȑi în nȳkate te-afundamȳ,
Ks totȳ genȳlȳ omeneskȳ,
De pe mȳrȳlȳ pȳinȳnteskȳ.
Pentȳ tine momȳȳ Adamȳe,
Eȳ pȳrtaiȳ niroane în palme!

Dar' Adamȳ se întristȳ,
La pȳȳntȳ îngenskiȳ,
Ȑi de Domnȳlȳ se rȳgȳ,
Iarȳ Domnȳlȳ întrebȳ:
„Kȳm Adamȳe! te-ai smintitȳ,
De-ai mȳnkatȳ din nomȳ onritȳ?“

Ȑi Adamȳ a kvȳntatȳ;
„Ȑearne galbenȳ s'a 'nȳerkatȳ,
Mȳrȳlȳ, Evei de l'a datȳ,
Iara Ev'a l'a gȳstatȳ.
Ȑi mȳ-a datȳ, de l'am mȳnkatȳ!“

„Ȑȳ Adamȳe! ȳe askȳltamȳ?
Pentȳ asta te lepȳdamȳ,
Din ȳelȳ raiȳ prea ȳminosȳ,
Kolo în iadȳ întȳnekosȳ!

O înȳimȳ sue sȳnȳtate!

Raiulă.

Meade Doamne, vine-mi meade,
 Xaî Lerş-mi Doamne xai!
 Meade Petrş 'n kămpulş verde,
 Kolo şşş la rşşritş,
 Şnde soare s'a ivitş,
 Pe nişiorşlş celş de plaiş,
 Lăngş poarta cea de raiş, —
 Totş îmi kăntş, privegeazş,
 Şi 'nlăntş elş nş lasş,
 Făr de-a mti mi Dşmnezeş,
 Dşmnezeş mi şoşşlş şşş:
 Domnşlş, la raiş ajşngea,
 Şi lăi Petrş îi zicea:
 „Şnş'am Petre! şş nş şigş
 Orş şbrăş şşntş, orş avşşş,
 Şş nş-i lămş în raişlş meş,

De-aş fǎkǎtş în lǎme rǎş.

Lasǎ tǎ, dǎpǎ-alş meş sfatş,

Pe çei çe, goli aş îmbrǎkatş,

Şi flǎmînzǐ aş sǎtǎratş,

Şi setomǐ aş adǎpatş,

Şi skǎrbigǐ aş mǎngǎiatş!‘

Iarǎ Petrǎ a kǎvǎntatş :

„Doamne! toate am askǎltatş.“

— Petre! dǎkǎ-î lǎkrǎlş aşea,

Rǎislş, ‘mǐ veǐ avǎta,

Pe çei bǎnǐ sǎ-î potş kǎta!“

„Doamne! poigǐ de lokş intra,

Kǎ e împǎrǎgia ta!“

Domnǎlş Sfǎntş atǎnǐ pǎşea,

Şi înainte îi verea,

Îngerǐi şii Xerǎvimǐi,

Arxangelǐi Serafimǐi,

Totş kǎntǎndş şii tǎmǎindş,

Şi în mǎinǐ, fǎklii gǐnǎndş,—

Şi pe Domnǎlş l’aş pǎrtatş,

Pǎn’ çe rǎislş a kǎtatş!

— Pe şimǎ Domnǎlş çelş çereskş

Şeade în tronş Dǎmnezeeskş,

Lungă tronă se adâna
 Toată, în raiș kîuî mai ăra,
 Prunkslegi, de-î mititei,
 Ka mi ninte îngerei,
 Și feciori nevinovați
 Kș florî albe 'nkșnșnagi,
 Și bștrîni înkșrșntiți.
 De nkatslș lorș, kșiți, —
 Fetișoare, msieri, babe,
 Karî de fire, n'aș fostș slabe.

Domnș atșnșea a grșitș.
 „Fiilorș! cș am veuitș,
 Ș vș vșzș, kșchî v'am isbitș, —
 Voia mea agi împlinitș!“

„Doamne milșemte-ne!
 Toți kșntș, mi se înkinș,
 Domnșlș santș se bșkșrș,
 Raislș e, ka mi-o grșdinș,
 Șnde-î zioa totș seninș,
 Și nș î noante întșnekoasș
 Și nș-î soartș tikșloasș, —
 Kșmpșrile înfloreskș

Iarǔ mǎnrii înverzeskǔ,
Paserile dǔngǔeskǔ,
Anele se limuezeskǔ, —
Și cei bǎni în vechi trǔeskǔ!
O înkinǔmǔ spre sǔnǔtatei

Țadulă.

Kolo 'n josă kătră anșă,
 Xaî Lero-mî Doamne xaî!
Soare nș-î pe cheră în șșș,
 Çi e nșoră, mî 'ntșneçime.
Și-o grozavă adăneçime. —
 Șnde mșnçii voamă fokă,
Dară marea-î totă potopă, —
 Șnde-î peștera șrîț,
De 'balaxri răi pțzîț,
De mierni, feare okolită.
 Lîngă poartă nș e nîmenî,
Poate să între orî mî çine, —
Dar nîmenî de voiă bșnă,
Pe aicea nș s'adșnă —
 Içi e iadșlă çelă șnșrkată,
Pentră oamenî răi gțtită!

Da 'n lăxntre, ȕine sântă!

— „Să fereaskă Domnălă sfîntă!

Lăngă poartă staă totă draci

Și servescă pentră xaraciă,

Și pe nimeni ei nă lasă,

Kă la lume să mai ieasă!“

Kătre mijlokă, ȕine sântă?

— „Să fereaskă Domnălă Sfîntă!

Sântă ȕei răi în feră legați,

Păntă 'n brîă în fokă băgați,

Fringi de sete, morți de foame,

Nimeni din ei, nă adoarme, —

De dăreră din dingi skrîmnescă,

Și nici kăndă se milăescă!

Dar aĕestia ȕine sântă?

— „Să fereaskă Domnălă sfîntă!

Sântă ȕei răi, ȕe-aă omorîă,

Traisălă vecinikă și-aă grîă, —

Sântă ȕei răi, ȕe-aă păgăbită,

Pe aproapele măxnită, —

Sântă ȕei răi, ȕe aă sărgnată

Kasa altăia prin păkată, —

Sântă ȕei răi, ȕe-aă înșelată,

În minciună s'aş surkată!“

Dar 'n iadş, oare ce mai sântă!

— „Se fereaskă Domnulă sfântă!

Кă sântă mănă, de cei înalţi,

Şi în groape afundă, —

Nă e черă, — şi-să nămai năorî

De 'ntănerekş te 'nflorî,

Nici o zi nă e senină,

Fokşlă arde făr' lămină, —

Кămnările s'aş şkată

Auele toate aş şkată,

Nă sântă năştrî, nă sântă florî,

Nămai jarş, şi nămai năorî!“

Şă fereaskă Domnulă sfântă.

De a vedeaî ce aici sântă!“

O înkinămă şure şănătate!

Județul dă armă.

Evangelistul Matei,

Domnule Deamne!

A grăit filorș sei:

„Veakul lămii se sfârșeste

Și județul se grătește!

Domnul sfânt n'a întârzia,

Chi kă înger va pleca, —

Ingerii vor trambia,

Morții toți se vor scula,

Și cel drentș judecătorș

Se koboar printre nori, —

Morții, kândș i s'orș ivi,

Skrințrile se vor plini!

Domnule ne skașnă va medea.

Morți mi vii de faț-orș sta, —

Mărtiriș, n'a kema,

Fanta nemurtrisite,
Domn slăi îi e vedită, —
Și totuî drepții vorș albi,
Pektoșii vorș negri!
Vaî! ce șaiimă le-or veni,
Pîn' jădeușlă va eși!!
Și satana 'ntsnekată,
Sure pekate, ce-a 'nimelată,
Va gătî înveninată:
„Doamne! vezî kum te-aș skărbîț,
Fiii, ne kariî-ai isbită,
Bine măltă, tă kă le-ai dată,
Și ei nă te-aș askăltată,
Raislă mândră, le-ai deskisă,
Pentru daruri, ei te-aș rîșă, —
Și de Iadslă înfokată,
Tă, prea tare î-ai krăuțată.
Doamne! lasă-miî tă mie
De akum pănă în veciă,
Iadslă velă de îngrozită,
P ntră ceî răi l'am gătîț!“

„Domnă atșnui va da nștere
Și sataneî, ce nă niere

Пѣнѣ oameniî sѣntѣ rѣi, —
Ші va fi amarѣ de ei!
Пентрѣ чеi svidѣtori,
Іадslѣ e mai ѣngrozitorѣ,
Vermi, i-orѣ roade, kѣtѣ vorѣ plѣnge,
Ші vorѣ bea bokalѣ de sѣnge,
Sѣngele nevinovatѣ,
Dѣnѣ resulatѣ a strigatѣ,
Пѣn' la черѣslѣ, чelѣ mai naltѣ. —
Пе tѣlxarі aштеantѣ tare
Іntѣnerekslѣ чelѣ mѣrc, —
Din ferѣ arsѣ, ші langѣrі grele,
Vorѣ sbera mѣltѣ, de dѣrere!
Пентрѣ strѣmbiі jѣrѣtori,
Minѣinowі ші vrѣjitori,
Ші mai mѣlyi, rѣѣ fѣkѣtori,
Va fi nѣmai snѣ kѣntorѣ, —
Ші niѣi ѣnѣslѣ nѣ va fi,
Fѣr' de a i se rѣsultѣti, —
Апоi Domnѣslѣ va grѣi:
„Ах! sѣrachiі, vai de ei!
Іаi satano, dѣi pre ei.“
Черѣslѣ ѣnk'-a plѣnge atѣnѣi

Văzîndă pătătoșii în mîncă!

Iară țeloră drepții va zice,
Kă kșvntslă blîndă, mi dăce:

„Senteji binekșvntații,
De mine v'apropiații,
Să vă daș dreaptă kșnșnă,
Să 'mnșrșjimă impresnă
Kă ŋgerii în voiă bșnă!“

O ŋkinșmă spre sșnștate!

Colinde Lumesci.

Plecarea la peștită.

Mire tinereleș,
Florile dalbe!
Kta kxlsmelș,
Trei nînt-șî kitește
Și la drsmș porneste.
„Dslce fișlș meș!
Ce-î kșgetslș tșș,
Doar de ostșmit .
Saș de tșlxrîtș ?“
Mama !: întreba,
Rșsnșnsș aștenta.
Fișlș, 'i grșia:
„Skșmnș mama mea!
Niș de ostșmitș,
Niș de tșlxrîtș,
Ci de însrâtș,

Kъ eщ mĩ-am aflatş,
Fata fr̃m̃x̃moarъ,
Ka mĩ-o por̃mbioarъ,
— Pe k̃xm̃ mĩ-am mai sñsş
Kolo s̃sş mai s̃sş,
Peste noxъ m̃ññi
La dalbele k̃r̃ñi.
Mъ d̃xkş s'o ñegeskş,
Kъчĩ eщ' o ĩxbeskş!“

„D̃xl̃ce f̃islş meş!
Asta-ĩ l̃xkr̃ greş,—
De d̃xsş, te veĩ d̃x̃ce,
Dar n'o veĩ ad̃x̃ce, —
Fata miñxnatъ,
E k̃stodiatъ,
De treĩ fec̃oreĩ,
Ka mĩ niute lei. —
Ş̃nslş e vadariş,
Alt̃slş e portariş,
M̃i sñslş ĩn ȳetate,
I sta totş la sñate.“

Mirele gr̃̃ia :

„Sk̃m̃pъ mama mea,

www.dacoromanica.ro

Ba eș mț voiș dșce,
Шi o voiș adșce,
Zîna mșnșilorș
Doamna kșrșilorș,
Soșîț îmi va fi mic,
Norț îui va fi șie!
— Vțdarîșlș din vadș,
'Mî e șnș fșrtatș,
Kț î-am arțtatș
Palomș ferekatș,
L'am amenîșșatș,
Dar viș l'am iertatș!
— Portarîșlș din poartș,
Frika mea o poartș. —
Kț î-am arțtatș
Bșsdșgan kolșatș, —
L'am amenîșșatș,
Dar viș l'am iertatș!
— Țelș țe în țetate
'Î sta totș la șpate,
Dșpț mine bate,
'Mî e ka mi frate, —
Kț î-am arțtatș

Skatŭ nevŭtŭmatŭ,
Lanĉea otrŭvŭtŭ,
La vŭrfŭ askŭitŭ!“
 , Dŭlĉe fiŭlŭ meŭ!
Pleakŭ ĩn drŭmŭlŭ tŭŭ,
Norokŭ sŭ·u adŭnŭ,
Fat'a s'o kŭnŭnŭ!“
 O ĩnkinŭmŭ sure sŭnŭtate!

Trei pecitori.

Doamnъ bъkъroastъ!

Doamei Doamne!

Ai fatъ frъmoastъ,

Bine e kreskътъ,

Foarte e avътъ, —

Ши-цї vinъ pecitorii,

Ka kolindъtorii,

Fat'a ta o черъ,

De dorъlъ ei перъ, —

O черъ din trei latъrї

De peste trei vadъrї.

De pe-знъ vadъ o чере,

Pentrъ ea, mai pere,

Oakemiъ pekъrariъ,

S'o dъkъ l'altariъ.

Dar' lъi nъ o da

Къ нѣ-ї fat'a ȳa,
Съ ȳmble ne la ȳȳmȳ,
Пънъ-ї da de ȳȳmȳ
De кѣ dimineauȳ, —
Прин гоѳъ ши чеауȳ,
Ши 'n de кѳtre searȳ
Прин вѳntѳ ши гѳчгалȳ, —
Нѳmaї alergȳndѳ
Дѳпȳ elѳ кѳȳtȳndѳ,
Rokiї sfertekȳndѳ
Ши кѳлѳȳnї гѳпȳndѳ!

De ne-ȳnѳ vadѳ o cere,
Pentȳ ea, nȳї pere,
Ostamiѳ belȳmelѳ,
Съ skimbe inelѳ.
Dar' lȳї nѣ o da,
Къ нѣ-ї fat'a ȳa,
Съ ȳmble ne la oaste.
Къ a da de moarte
Ostamiѳlѳ hornemȳte,
Кѳndѳ ea 'lѳ iȳbemȳte,
Ши-ї кѣ spad'a trasȳ
Їnkȳ ши la masȳ, —

Kъndă 'i gъra dъlче,
Elă pleakъ, se dъche!

De ne-ъnă vadă o cere
Dъnъ doră'i pere,
Fecioră de 'mъrărată
Mъndră mi înaltă, —
Și lăi o vei da
Kъ-i de fat'a ta,
Mas'a-i totă întinsă
Lămin'a aprinsă, .
Pentru 'mъrăteasă, —
Kovoră de mătase
Kochia de așră,
Și kăi ka mi țărî.
Pentru mîezătorî,
Kъnăne de florî,
Pentru sîrbătorî,
Kъnăne de zorî.

Doamnă băkăroasă!
Rămîi sînzătoasă
Kă fat'a frămăasă "

O 'nkinămă spre sînzătate.

Fat'a mândră.

Fat'a mândră întreba :

Doamnei bune, Deamne!
„Sune-mă mamă, dulcea mea,
Cum de bate vîntulă lină,
Vîntulă lină, cîndă e senină,
Și e zi în grădinară,
Noapte ne la ferestioară?!”

„Fat'a mea! nu-î vîntulă lină,
Ce s'asde prin senină,
Ci sîntă jîni belșmei,
Nu mai potă skupa de ei.
Totă 'mă vină, te ceră pre tine,
Dar' ceră, prea multă dela mine, —
Cera aratră, mease boi
Cera-mă strîng'a cea kă oi,
Și 'nkă mîrgălă învelată
Și kă galbeni înkărkată!”

„МѢНѢ-І мамѢ їnderentѢ,
НѢ-sѢ de anї, шї почиѢ s'ашtentѢ,
ПїнѢ 'n dalba primѢvarѢ,
ПѢнѢ 'nflorѢ florile iarѢ, —
КѢ мї-oiѢ face o grѢdїnioarѢ,
LїngѢ mѢnte, la vѢlcoarѢ,
Florї frѢmoase-oiѢ semѢna,
Шї eѢ mѢndrѢ m'oiѢ 'mѢna,
Їn prejѢrѢlѢ genelorѢ,
ЇenelorѢ, sprїnѢenilorѢ, —
Шї la jokѢrї mѢ voiѢ dѢче,
ЈѢnїї orѢ sta ka sѢ m'apѢче,
SѢ mѢ joaѢче, їnvѢrteaskѢ,
Шї orѢ da sѢ mѢ їsѢeaskѢ.
VorѢ vedea okїї meї,
Шї-orѢ sѢ site boїї tѢї, —
VorѢ kѢsta bѢzele mѢlo,
Шї-orѢ lѢsa oїle tele, —
VorѢ prїvї prѢrѢїslѢ meѢ,
Шї-orѢ sѢ site mѢrgѢslѢ tѢѢ!“

SѢ fїї mamѢ, bѢkѢroasѢ
KѢ fetїїa ta frѢmoasѢ

O їnkїrѢшѢ sїre sѢnѢtate!

Генун'а.

Илеакъ Lina la fontънъ,
Lina dalba Lina!
Ши коfiga o дъче 'н мънъ, —
La fontъна din lъчeтѣ,
Ънде ana къръе 'нчeтѣ,
Totѣ инчeтѣ prin чeлѣ bradetѣ
Ea ne канѣ s'a пeнтънатѣ,
Ши къ florѣ s'a импънатѣ,
Ka шѣ-o зѣнъ пъгчeдeа,
Ka ne вѣнтѣ ea ажъngeа,
Darъ ana-ѣ търбъратъ,
Ши fontъна 'нкongѣратъ
De треѣ kaѣ къ feѣioreѣ,
Romъnauѣ de-ѣ belѣшеѣ!
Lina мѣндръ къ тѣчeа,
Ши коfiga шѣ-o ѣмплеа, —

„Ţnă kalariş atşnçı grăia,
„Lino, Lino skşmna mea!
Dă-mi inelşlă mititelş
De ne albă-ş degeşelş.“
— Lin'a mândră-lă întreba,
„Şi la elş niçı se şita:
„Ce vreş tă kă-alş meş inelş?
De ai trece tă prin elş,
Tă prin elş, kă-şnă deşegşelş!“

Altă kalariş atşnçı grăia:
„Lino Lino, skşmna mea!
Dă-mi şnă mărş din şşşşlă tăş,
Şă-lă mai portş şi 'n şînşlă meş!“,
— Lina mândră-lă întreba,
„Şi la elş niçı se şita:
„Ce ai tă kă mărşlă meş?
Ne e nentră şaşşlă tăş, —
„Şi nentră işbitşlă meş!“

Altă kalariş atşnçı grăia:
„Lino, Lino skşmna mea!
De mî-ai da kşşşna ta
Şă mă 'mşreşş şi eş kă ea!
— Lina mândră-ş kşşenta,

„Mi în fațz-î se sîta:

„Kɛnɛna-te-aî tɛ kɛ ea,

Tɛ, kɛ ea, mi doamna sa!“

Mɛînile-mî împɛɛna,

„Mi jɛra, s'arɛ kɛnɛna!

Jocuŭ.

Kolo 'n josŭ, mai de din josŭ,

Mirelŭi bŭnŭ!

Soare lŭce 'n kŭmpŭ frŭmosŭ,

Și la kŭmpŭ se adŭna

Foarte mŭlŭi mi ei jŭka, —

Doŭt jokŭrŭi în doŭt lokŭrŭi,

Ka mi para cea kŭ fokŭrŭi,

La ŭnŭ jokŭ, oar çine-mŭ joakŭ?

— Totŭ bŭtrŭnŭi se 'ntorkŭ în roatŭ, —

Dar' la altŭlŭ feçiorei,

Romŭnamŭi dei belŭșei,

Și 'imŭ joŭkŭ 'n primŭvarŭ,

Dela-ameazŭ mi pŭnŭ 'n searŭ!

Doame sŭnte! ce vedea?

Okŭi în jŭrŭ de-mŭ arŭnka!

— Ŭnŭ nŭorŭ mare, negŭreadŭ,

Toatǎ lǎmea 'ntǎnecheaǎ!
Din nǎorǎ oare ce eșea?
Kǎtre jokrǎ, propǎșia?!
— Zînioare, ka de soare,
Fetioare sabinoare.

Darǎ jǎnǎ, ce-aǎ grǎitǎ?
— Aid, la jokǎ, daka-aǎ venitǎ!
„N'amǎ venitǎ, ka sǎ jǎkǎmǎ,
Çi amǎ venitǎ ka sǎ ne vǎtǎmǎ, —
Kǎçi mǎtimǎ de voi romǎnașǎ,
Sǎntegǎ prea bǎnǎ kǎlǎrașǎ,
Jǎkaǎ kaiǎ, de minǎne,
Kǎm nǎ s'a vǎzǎtǎ în lǎme!“

Romǎnașǎi așzirǎ,
Și ne kǎi se mai kitirǎ, —
Kaiǎ 'nçenǎ a stǎrnǎta,
A sǎri mi sǎmǎga, —
Toatǎ lǎmea se vǎta,
Romǎnașǎi kǎm jǎka!
Rabdǎ, rabdǎ kǎlǎlǎ meș,
Kǎ destǎlǎ mai rabdǎ mi eș,
„Rabdǎ tǎ, totǎ înșelatǎ,
Kǎm rabdǎ eș ne înșǎratǎ.

Dakъ fatъ-oiș kъпъта,
 Eș ne tine te-oiș bъга,
 În staslъișlă ferekatъ,
 Kъ grъș galbenъ, presъratъ, —
 La valaslă de-adъnatъ,
 Kъ vinъ romiș, strekъratъ!“

Kaii rabdъ, mi mai joakъ,
 Romъnamii fakъ totъ goatъ,
 Mi 'mi joakъ 'n primъvarъ,
 Dela ameazъ mi pъnъ 'n searъ, —
 Mi kъndъ fъ a se 'nsera,
 Jъnii, — zînele-auska
 Mi akasъ le dъchea,
 Darъ ele kъ plъngea,
 Mi pъringii le kъșta, —
 Mi ei nъ le kъпъта!

Sъ fiu jъni voi sъnъtomii
 Kъ o înkînmъ prea bъkъromii!

Galulă Mircsei.

Fata mândră, mi kitită,

Miresei bune!

Iese în poarta cea negrită,

Și 'mi strigă: „Cin' s'afia,

Mărgăleă mea de-a-lă învâșă,

Făr' căpăstră, făr' frîș,

Făr' mea, făr' brîș?”

Nimeni nă se kătesa,

Mărgăleă ei totă asvârlea,

Rînkese mi snămega,

În feyiori snăima băga,

Dar s'arată akă snă sasă,

Sasă vitează kă nodă ne nasă, —

Merge 'n prată, stav'a kătândă,

Și o afă merindândă,

Și kândă dă de mărgăleă.

Se arȕnkȕ sȕsȕ ne elȕ.
 Mȕrgȕlȕ prinse a sȕri,
 Kȕ nȕ-lȕ poate sȕferi, —
 Sare 'n sȕsȕ, ſi trece 'n vȕntȕ,
 Sare 'n josȕ pȕn' la pȕmȕntȕ,
 ſi ne s a sȕ kȕ mi-lȕ trȕntea,
 Vaĩ! akȕſi 'lȕ pȕpȕȕdea.
 „Xo, xo, xo, mȕi s a sȕ viteazȕ,
 Nȕ cȕti de-alȕ meȕ mȕrgȕlȕſi!“

Vine ſi-ȕngȕrȕ a ȕerka,
 Doarȕ-lȕ poate ĩnvȕȕa?!
 Mȕrgȕlȕ prinse a sȕri,
 Kȕ nȕ-lȕ poate sȕferi, —
 Sare 'n sȕsȕ, ſi trece 'n vȕntȕ
 Sare 'n josȕ pȕn' la pȕmȕntȕ,
 ſi ne ȕngȕrȕ mi-lȕ trȕntea,
 Vaĩ! akȕſi ĩlȕ pȕpȕȕdea.
 „Xo, xo, xo. ȕngȕrȕ viteasȕ,
 Nȕ cȕti de-alȕ meȕ mȕrgȕlȕſi!“

Ȗnȕ romanȕ vine-a ȕerka,
 Doarȕ-lȕ poate ĩnvȕȕa?!
 Mȕrgȕlȕ prinse a sȕri,
 Dar' elȕ prinse a-lȕ ninteni,

Sare 'n sursă, mi trece 'n vântă,
Sare în josă pân' la pământă,
Și de koamă-lă anșka,
Și porni pe kalea sa.

„Tă mireasă! murgă-lă tăă,
E 'mblănzită, mi nă e răă, —
Dar' akșma țe mi-î da,
Kă în dară nă-lă porîk învîda?!“

„Eă dî-oiă da inelă-lă meă,
Și să fî murgă-ală tăă, —
Lîngă murgă, mi mîna mea,
Să mă porî tă kășna!“

Fii mireasă, fericită!
Kă o kășnă înflorită,
Peste kreștetă, peste frunte,
S'ai kă elă mi zile mîlte!“

O 'nkinămă onre sîntate!

Calulū Mireluī.

Lîngt̃ r̃g̃Ń, la r̃s̃r̃it̃Ń,
Mirel̃Ńĩ b̃ŃŃ!
J̃ne m̃ndr̃Ń a sosit̃Ń,
Шĩ 'шĩ joak̃Ń kal̃l̃Ń bine,
K̃m ñŃ-l̃Ń maĩ j̃kase nime,
K̃Ń-l̃Ń ĩntoarge k̃rk̃Ńbex,
În t̃iñl̃Ń l̃Ńĩ D̃ŃmnezeŃ.

Nime 'n l̃Ńme se Ńita,
Ka s̃Ń-l̃Ń vaz̃Ń k̃m j̃ka,
ÑŃma-o bel̃Ń 'm̃p̃r̃Ńteas̃Ń,
Din fereastr̃Ń, de akas̃Ń, —
K̃nd̃Ń vedea, ea шĩ gr̃Ńia:
„Frate! ĩn vieãŃŃ mea,
Jok̃Ń maĩ m̃ndr̃Ń n'am̃Ń pr̃ivit̃Ń
Ka s̃Ńb r̃g̃Ń la r̃s̃r̃it̃Ń,
ŃñŃ fecor̃Ń, k̃Ń kal̃l̃Ń s̃ŃŃ,

Se îutoarce kərksber“—

Fratele, kəndə-a ăszitə
Kətre mire s'a gr̃titə, —
Təna 'n stas̃l̃s̃l̃ ferekatə,
Škoate-șĩ m̃rg̃s̃l̃ înșelatə,
Șĩ ne elə înk̃leka,
P̃t̃n' la mire ñs̃ mai sta.

„De kəndə em̃tĩ t̃s̃ totə în jokə,
Aĩ f̃k̃st̃ șĩ kal̃s̃l̃ tokə, —
Jok̃s̃l̃, s̃t̃-șĩ fie de bine!“

„De-ĩ de bine, aid' k̃s̃ mine, —
S̃t̃ ṽz̃ă, șitĩ t̃s̃ alerga,
A s̃t̃rĩ, șĩ 'ngeñkia?“

Șĩ fec̃ior̃s̃l̃ de 'm̃ș̃rat̃,
Ka s̃t̃ joace s'a-añkat̃, —
Vaĩ, șĩ-amar̃ k̃m̃ă a j̃kat̃,
K̃s̃ abia s'a mai m̃ș̃kat̃, —
K̃s̃ de potk̃ nek̃jit̃
Kətre mire a gr̃tit̃:

„Vrc̃ĩ t̃s̃? kaiĩ s̃t̃-ĩ skim̃b̃m̃ă,
Șĩ din noș s̃t̃ mai j̃k̃m̃ă?

Ba, eș kal̃s̃l̃ n'oi skim̃ba,
K̃s̃ asta ñs̃-ĩ de m̃ș̃na ta,

Chi de-î jşne mai şmorş,
Ka mî-o floare de bşjorş.
Kalşlş, de l'am mî skimba,
Nş krezş ka şţ-lş mtiî pşrta,
Kţ nş-î pasţ de 'mnpşratş,
Chi de frîşlş înkordatş, —
Pe voiniçi, nş kalş-î poartş,
Chi kşm eî vreaş, kalşlş joaktş!“
Îmnpşratşlş, şşpşratş
Kţtre kasţ a re'ntşrnatş.
„Sorş! n'am pşţţţş şţ jokş,
Kţ-mî sta kalşlş totş ne lokş, —
Mî l'am datş eş de skimbatş,
Dar' mai bşnş n'am kţpştatş!“
Mire bşne! kalşlş tşş,
Joaktş întiş de kşrkşbeş, —
Joaktş, mî fî şşntşosş,
O înkîntmş toîî, bşkşrosş!

Alegarea cu cai.

La liveze, sub cetate,

Mire tinerele!

June mândre. kalx-șii bate,

Și-lă 'nfrînt și-lă întoarce

Poata mare ca să joace.

„Alelei! murgușle meș,

Dar ce-î azi ne capleș tă?

Vreas să-mi joc, și tu nu joc,

Stai ca dealule, nu te 'ntorci!“

„Alelei! stăpânele meș,

Bine știu tu, că mi-e ră,

M'ai mănă, și m'amă strikată

Condă ca mine ai săltată

Trei nareie-aletrate,

Și trei ziduri de cetate, —

Pentru fata frumoasă,

Să o ieși de sorcioară!“

„Î Mergale! kълѣлѣ меѣ,
En aratѣ passlѣ tѣѣ,
Lasѣ-te ka mi ne vѣntѣ
Sѣ n'ajngi niѣi de pѣmѣntѣ,
Ōmbra ta sѣ nѣ te 'ntreakѣ,
Tѣ sѣ 'ntreѣi jѣnimea 'ntreagѣ, —
Nѣ mѣ face de rѣshine,
Astѣzi aшi jѣka mai bine,
Sѣrѣi, te ѣntoarge kѣtѣ mai помi,
Ka sѣ 'ntreѣешѣ noi ne тоѣi, —
Ѣine 'n frѣnte-a alerga,
Fata mѣndrѣ a kѣпѣta, —
Daka ea ar fi a mea,
Eѣ ѣn staelѣ te-aшi ѣѣga,
Шi ѣi-aшѣ da grѣѣ vѣntѣratѣ,
Шi vinѣ rouiѣ strekѣratѣ!“
„De-ѣ aшеa nrekѣmѣ grѣешti,
Mѣnѣ-mѣ 'nkotro voешti!“

Mergalѣ шoѣimѣ se prefѣѣea,
Pe тоѣi jѣniѣ 'i ѣntreѣea,
Alerga, ka mi ne vѣntѣ,
Ajungea dѣпѣ kѣvѣntѣ. —
Шi ѣшorѣ se ѣntindea,

Niçi de carbă atindea!

Mirele ka 'n sborș se dăce,
Pe fetiça s'o apăce, —
Și de ea s'apronia
Și de mână o ținca, —
Și pe jșnî ei 'i vedea
Norî din pâlberș priefkândș,
Și akasă rentorkândș.

Fata atșneca kșvânta:
„Mâna mea, aks e-a ta,
Kă ai kalș, de poșș g.țbi,
Kândș dșșmanîi vorș bși,
Ka sș-mî rșpș florile,
Sș 'ntșnece zorile, —
Ka kșșșne, sș nș fakș,
Kă arș vrea sș nș-șș mai ılakș,
La 'ntșnerikș sș nș vezî,
Kă ar vrea sș mș ııi ıerzî!“

O înkîșmș șnre sșșștate!

Țrei jocuri.

Kolo sssș la rțsrîtș,

Lerșmi Doamne!

Mțndrș -î kțmnlș înfloritș,

Și e soare ka de varț,

Zioa lșngț, nțnț 'n searț, —

Dar nș-î soare ka de varț,

Çi-sș feciori din altț țarț, —

Șrș-î oakemiș moldoveanș,

Altsi sprintenș ardeleanș,

Staș aproape d'șnș țțranș,

Fakș trei jokșrî, in trei lokșrî

Ka mi para cea de fokșrî,

Kțlyșnî romiî tropoindș,

Pintenî galbenî zornțindș.

Moldoveanșlș le grția :

„De-aș veni la țara mea,

Sъ вѣ ѡmpartѣ еѣ mъrgi d'ai mei,
Sъ вѣ poarte ka mi lei,
Sъ вѣ 'ntrecheѣ mi kъ smei!“

Ardeleanѣlѣ le grъia:

„N'aveѣi ɗarъ ka mi-a mea,
Kъ e черkъ de-atъɗea mъnѣi,
Ka-o grъdinъ ѡntre kъrѣi, —
Iarъ 'n mъnѣi e avъɗiъ,
Kъtѣ s'ajъngъ ne vechiъ!“

Dar ɗъranѣlѣ le grъia:

„N'aveѣi ɗarъ ka mi-a mea,
Kъ ѡn ea e ana dъlче
Чine bea, nъ se mai dъче, —
Mi nъ moare ѡn ea de foame
Orѣ de lъkrъ, orѣ de doarme!“
Toѣi jъka, mi se ѡntreba:
„Ai nevastъ ѡn kasa ta?
Toѣi jъka, mi rъsnъndea
Nъ-i nevastъ ka mi-a mea!
Kъ-i ka floarea de ne mъnte,
Ka ikoana dintr'o kъrte, —
Pe la zori, ka ziorile,
Pe la-ameazѣ ka soarele,

Și 'ndeseare ka mî-o zînt,
 Și la sînă, de doră e plînt, —
 De-o sîrșuî ea te 'nkînt,
 De-ai dîrere, ea mî-o sînt!

Fiidŭ bърбагŭ, тодŭ сѣнѣтошŭ,
О ѣнкіцѣмѣ преа бѣкѣрошŭ!

Fetele și florile.

La lăncele soarelui,
Florile dalbe!
La fântâna korbăii, —
Grele ploii, kă a ploată,
Lăncele mi le 'aș sptlată,
Apoi soare-a resărită
Flori frumose aș 'mășnită
Fetele kăm așziră,
Dăpă flori se uogorîră,
Le rămnea, mi n'alegea,
Lăncele, le sărăcea, —
Cele mari kă brațele,
Cele mici kă pășinele!
Kândă feciorii le priveră,
Pân' la ele, se grăbiră,
Bună norokă! kă le zicea,

Și de mână le prindea.
Și în doră le desmerda,
Șarșnă de-a Șarșta!
Dar pe fata cea mai dalbă,
Ună feioră, așa o întreabă:
„De ești fată de mărță,
Mă primești tu la neșică?”

Fata 'n fața rămenei,
Și feiorăle grăia:
„De cândă mama m'a băiată,
A isbi n'am învățată,
Apoi zeș, să fie jșne,
Kăi izbirea mea voiș șușne, —
Kă nă-î omă ne-achestă pământă,
Să mă skoapă din kăvântă,
Pe nișoare să mă kalce,
Măna 'n sîș-mă să mi-o bașe,
Făga-mă albă s'o șarște, —
Ok-mă negri să-î să șite!”

„Celă feioră se minșna,
Și pe fată o 'ntreba:
„Mam'a șnde te a băiată
De a isbi, n'ai învățată,

Kəndə emti ingerə minənatə
Pi emti dəlce jənilorə,
Ka nəcele, prənçilorə,
Ka vinəlē, bətrînilorə!?”

Apoi fata-î rəspundea:
„Ma bəiatə məkəgə mea,
In strənpele oilorə,
La kəmnia florilorə!”

Sə fiî fatə bəkəroasə,
De kolinda ast' frəmoasə!
O înkinəmă sure sənətate!

Flórea alcasă.

Че мїедї жєне, нє те 'nsorї?

Florile dalbe!

Кѣндѣ се afla-atѣtea florї, —

Saș pѣringїї нє voieskѣ

Saș fetele te ȣreskѣ?!

„Ba pѣringїї se 'nvoieskѣ,

Fete mѣlte mѣ isbeskѣ,

Шї-mї bagarѣ dorѣ 'n pentѣ, —

Dar' nѣnѣ kѣgetѣ ka s'amtentѣ

Пїn la dѣlѣea primѣvarѣ,

Doarѣ-mї vine mїndra iarѣ,

Кѣ s'a dѣsѣ їn altѣ ȣearѣ.

Шї 'n prejѣrѣ de kolibioarѣ,

'Mї voiѣ faѣe-o grѣdinioarѣ,

Florї frѣmoase-oї semѣna,

Fetele s'orѣ adѣna, —

Eș afară voiș ieși,
Și kș ele m'oiș 'ntâlni,
Și le-oiș da florî gâlbioare
Romioare, albioare. —
Dar la mîndră mea mireasă,
Voiș da floarea mai aleasă,
Floarea-acea de ne fereastră,
„Spune jșne, kșm e ea?
Șe o șcimș, de-o vomș vedea!“
„Kșprioara,
Șurintenioară,
Trșpșmielș
De bșjorelș, —
Porșmbikș
Mititikș,
Pe la okî
E kș diokiș,
Pe la feașș,
Iarba kreășș,
La kosidș,
Rșmenișș,
Pe la pșrș

K8 kalaperš,
Pe la brȃş,
K8 foişmfiş!“

Florī sadşnī,
Şi s'o kşnşnī!
O'nkinȃmş şpre şşnştate!

Fata și porumbulă,

Întreabă, întreabă mari boieri:

Ler fikșgia kș oki mândri!

„Ce ții-să okii, ka lșcheaferi,

Și în rosa argintii,

Iară 'n mizlokă asrigi, —

Șprînșenele negrișoare,

Kosigele gălbioare,

Și 'mpletite 'n miente vișe,

Printre ele, romenișie?

„Ce-mi sântă okii argintii?

— Sântă de mire preșigii?

Ce-să la mizlokă asrigi?

— De-ală meș mire sântă dorișii!

Șprînșenele negrișoare?

— Dresc pentră mșteșcioare!

Kosigiele gălbioare?

— Kș le-amă șnsă kș miră de floare,

Ши 'mpletite кx florигіe, —
Къчї аша-сѣ la porѣmbигіe!
Амѣ porѣmbѣ вn kodrѣ verde,
Nѣmaї eѣ-lѣ sчїѣ, nime-lѣ vede,
Шeade 'n кrѣчea brazilorѣ
Пе floarea molidilorѣ
'Mї ieasѣ кx ziorile,
'Mї vine кx soarele.
Къndѣ 'лѣ vѣzѣ atsnчї de dorѣ,
Mѣ ridikѣ mi eѣ вn sborѣ,
Okii-mї, вn zorї se prefakѣ,
Nѣmaї lѣї se fiѣ pe plakѣ,
Ka mi raza strѣlѣcheskѣ
Nѣmaї pe elѣ ѣѣ-lѣ iѣbeskѣ.
Кx soarele кѣлѣtoresче,
ѣѣ-lѣ iѣbeskѣ пѣnѣ trѣesче,
Ши totѣ sborѣ кx elѣ pe dorѣ,
Кѣ-lѣ iѣbeskѣ mi пїnѣ morѣ!
Dѣlче e a mea iѣbire,
Кѣ-ї iѣbire, pentrѣ mire!“

Iatѣ! fiї tѣ bѣkѣroasѣ
De kolinda mѣndra noastrѣ!
O'nkїпѣmѣ snre sѣnѣtate!

Cartea Miresei.

Fata mândra din cetate

Miresei b-nă!

Skrise, mi trimise karte

Miresei ei tinerelă,

Ka se vie dăpă-inelă:

„Fakă mirele nă bine

Ka să vie pîn la mine,

Să nă-mi vie peste mănji

Să n'adăkă niyă sərbî mîlji,

Chi chină zey de kătrami,

Și ne atăjia pedestrami!—

„Fakă mirele nă bine,

Ka să vie pîn la mine,

Să nă-mi vie printre lăny,

Kă-să kă tăfe mi bătăy,

Lănyele sântă rekoroase, —

Kыlka florile frыmoase,
S'adykы чинчй кыльрашы
Шй ne atыgie pedestramй! —

„Fakы mirele ынэ bine
Ka сэ viы пын' la mine,
Шй сэ-ми viы нымай singырэ
Lase akasы kalы-й сырэ, —
Eэ sentэ mikы, шй нэ потэ
Kalsлэ, la rйэ сэ ilэ skotэ,
Шй нэ почыэ ka сэ-й даэ фынэ,
Мэ їnsynы kыmva 'n sйнэ!

„Fakы mirele ынэ bine,
Ka сэ viы пын la mine,
Dar сэ нэ-мй viы ne ploaйы,
Кы vesmintele-й se moaйы, —
Eэ sэntэ mikы, n'oiэ voi,
Ka сэ storkэ, шй a sbйчй, —
Чй сэ-мй viы ne senйнэ,
Ka ынэ vэltэre, de lйнэ,
Impletindэ din florй kынэнэ,
O kынэнэ, кэтэ olынэ, —
Шй de kыmva мй-o va да,

Inelălă 'i voiă skimba!“

Să fii mire sănătosă,

Să 'mplinimți țe dorălă nostă!

O înkinămă sure sănătate!

Leagănu-lă.

Vine marea, kîţ de mare,
Malina, Malinioarţ!
De şmflat, margini nare, —
Pîrmşrile, batş ka mşnşii.
Iarş vonii batş ka nşorii.

Darş şnda şe adşşe?
Lşkrş mşndrş şe strşlşşe!
Legşniorş tonitş din aşrş,
Şe mi-lş poartş 'n kanş şnş taşrş,
Şe-i kş koarne argintite,
Kş konite, potkovite,

Dar în leagşnş, şine şeade?
Ka o zîntş kş se vede!
Şeade-mi Ana frşmşşoarş,
Ka ne şerş o stelişoarş,
Vşdişilorş lşminioarş, —

Ши 'мі кѣнтѣ знѣ кѣнтечелѣ,
Ши 'мі лѣкрѣ фрѣчелѣ,
Пентрѣ frate шепѣрелѣ,
Пентрѣ tata колѣрелѣ. —
Кѣнтекс-ї рѣсхнѣторѣ,
Кѣ е челѣ де сѣрбѣторї
Де треї орї пѣнтѣ ла зорї
Ши одатѣ їнкѣнтѣторї!

Versălă ei în năori s'askunde,
Nime 'n lume nă o aște, —
Dar aște znă purimoră
Belșmelă, din pământioră,
Ши-ї strigă, mi-o întreabă:
„De ce kăngu ță skămpa mea?“

„Nă mă kăntă eș mănșiloră,
De dorălē pșrinqiloră,
Nă mă kăntă eș braziloră,
Dșntă dorălē fragiloră, —
Çi mă kăntă eș țăsrălē,
Dșntă dorălē mirelē!“

Mirele kăndă așzia,
Mănechele-șī sșlfeka,
Ши în noate s'arșnka,

Leagǎnǎlǎ, de apǎka, —
Și pe Ana o skotea,
Și mireasǎ o fǎcea, —
De nora pǎringilorǎ, —
De kǎmnata fragilorǎ,
De steaza vecinilorǎ,
De lǎna feciorilorǎ!

Fii mireasǎ bǎkǎroasǎ
De kolinda mǎndrǎ-a noastrǎ?
O 'nkinǎmǎ snre sǎnǎtate!

Șoimulă.

Sasș la drsmelș mare,
Nevestei bune!
De latșri de vale,
Șnș mikș mēliniorș,
Galbenș naltiniorș,
Foarte a kreskātș,
Kalea a îmnlștș, —
De naltș, nș e naltș,
Dar' la șmbrș latș,
La frșnze mērșntș,
Și la trșnkiș rotșndș.

Iar' sșb ȳea șmbrșșșș,
Șeade o nevestișș,
Mēndrș, tinerea
Ka și-o floricea,
Lingș ea mai josș

Шеаде шоїмș frumosș.

Kîji ne drumș mîna,
Toji la ea kîsta,
Anoi o 'ntreba :

„Че-ї naserea ta?
Saș ji-e frîjiorș,
Saș nepotș de sorș?“

Nevasta grîia:
„Ba, kî nș-ї ania,
Niji mie fratîorș,
Niji nepotș de sor —
Chi e șnș șioimelș,
Ka mi-șnș ostșșielș.
Zache ostenitș,
Kî mîlte-a plinitș.
A fostș se șerbeaskî
Oastea romșneaskî,
În țeara leșeaskî,
Ka s'о пръпъdeaskî,
Kîji leș i i-a bîitș,
Și ne-a пъgъbitș.
Dar' achestș șioimelș
Ka mi-șnș ostșșielș

Țrma ȳ-a lȳatȳ
mi i-a nefȳgatȳ,
Kȳtȳ n'a mai remasȳ,
Ȣnȳ lemiȳ, ne nekasȳ !

Timnȳ-ȳ s'a plinitȳ
Plata, n'a primitȳ,
Ȣi elȳ a venitȳ,
Ȣnde ȳ-a plȳkȳtȳ, —
Ȣi elȳ a kȳzȳtȳ,
Aȳi lȳngȳ mine,
Ka sȳ-ȳ fie bine,
Rȳntȳ de ostenitȳ, —
Ȣi eȳ l'am isbitȳ,
Kȳ elȳ s'a lȳntatȳ,
Ȣara mi-a skȳpatȳ,
De Lemȳ, de pȳgȳni,
De dȳșmanȳ bȳtrȳni !“

Ȣȳ fiȳ sȳntȳtoasȳ,
Nevastȳ frȳmoasȳ !

O'nkinȳmȳ spre sȳntȳtate !

Minciuna și adevărulă.

Totă întreabă boieră mari,
Jъnel și bъnă!
Pe челă jъne belă, кълariă, —
„Че гиі mъrgslă asădată,
Ии de спъmъ roșrată?
Пъnъ d'alba sa strikată,
Пinteniі ги s'aă strîmbată!“

Jъnele atъnчi grăia:
„Boieră! fost'am a vъna, —
Am gonită, mi-am gorgonită,
Șnă черbă sșră mi argintiă,
La noala Karpatslăi,
Sșsă la mъngiі Oltslăi, —
Черbъ-mi treче Oltslă mare,
Ии se perde ne-o кърare, —
Mъrgslă șrm'a i-a кърtată,

Pentru aceea-i asdată!“
Și-lă asde-akș o fată,
Și striga din cea poiată:
„Să nu kredeți, ne-arestă june,
Nu-i așia, ne kșm vș sune, —
Kă-are o mândră 'nkredințată,
Noșe zile 'ndepărtată. —
În țeara Gurginșii,
La krakșlă Argemșlăi,
Altșlă face kșlea 'n poșe,
Dar elș mī-o face 'n doșe,
Apoi poșe la ia șade,
De-șii netreche de o vede, —
Și a treia zi pornesche
Iar la iea, de se 'ntălnesche!
Kă cea dșlă a lși ișbită,
E albită, rșmenită,
Fada-i d'albă ka mī neașă,
Frșgezioară ka mī roșă, —
La grșmaziș kș gșlbenei,
La șrekie kș șerșei,
Trșșșșielșlă, șurintencșlă,
Ka mī trasă printr'șnș inelș!“—

Jănele atârni grăi:

„Fată! taci nă mă minci,

Kă la tine de-oî veni,

Eă kosiga di-oî tăia,

Kolo săsă o-oîș snînzăra,

Kolo săsă pe tărnsrele

Să o bată vântări rele,

Kəm bată kăgetele grele,

Pe ăă jăne de 'nsărată,

Pe fata de măritată.

Ka să nă mai poă dormi

Čf în kăgetă a iăbi,

Pînz te veă ărgisi, — —

Kă Z-eă, die-ăi nare răă

Kă nă vreaă, să te iăă eă!“

O'ăkinăă spre sănzătate!

Juncele și leulă.

Kolo 'n josș, mai de din josș,
J ɛ n e l ɛ i b ɛ n ɛ !

Ŭnș feviorș 'naltș mi frɛmosș,
Kalɛlș sɛrș mi-lș notkovesce
Mi de kale se gɛtesce.

„Ŭnde mergi tɛ, fiɛlș meș!
De-ai gɛtitș kalɛɲɛlș tɛș?”

Kɛ s'aratɛ-ɛnș kîine rɛș,
„Dɛkɛ-mɛ sɛsș la ɲɛlɛș,
Mɛɲkɛ, sfertekɛ, omoare,

Orî ne çine de sɛb soare!”

„Fiɛlș meș! mezi, ɲɛ te dɛce,
Ka ɲɛ kɛmva sɛ te-aɲce!”

Darɛ elș ɲɛ askɛlta,
Çi de ărɛmș înkɛleka,
Ka mi vɛntɛlș se dɛcea,
Ka kɛgɛtslș ajɛngea —

Nu e kîine ce-a aflată,
Çi nuş leş bîtrînă, kâlkată !
Jîmile sta, kşgeta,
Oare kşm l'a sşgeta,
Sşgeta-la adormită?
— S'a şine kş nuş-i lovită
Sşgeta-la deştentată?
— S'a şine neşngerată !

Pepe elş se kşgeta,
Leşlş rşş se şi skşla, —
Şi pe labe, 'mî sşrea,
Şi pe jşne mi-lş şperîea,
Kşş la faşş-i s'arşnka, —
Darş elş kş se lşpta,
Într'o zi mşndrş de varş
De la-amezş şi nînş seara,
Şi kşndş şş pe la sşşşităş
Leşlş kade ostenităş,
Şi mi-lş leaşş în kşrele,
Şi în frîne sşşşirele,
Ka d'o aşş rşşşîităş,
În trei vîşş înnîletităş.

Jîmile pe kalş s'a pşşş,

Ші ne leǎ, kǝ sine- adǝsǝ —
Къндѣ la ȕarǝ koborea,
Тоатǝ lǝmea 'lǝ aǝzea,
Ші în kale-і se pornea,
Ші din ȕǝrǝ-lǝ ferichea,
Кǝ adǝche leǝ legatǝ,
Leǝ legatǝ, nevǝtǝmatǝ,
De mîn'a lǝі spǝimîntatǝ,
Nǝmaі de-арǝ snînzǝratǝ!
Sǝ fi jǝne sǝnǝtosǝ,
Кǝ o'nkinǝmǝ aшіa frǝmosǝ!

Cerbulă Frumosă *

Jeni kolindatori,
Domxlxi Doamne;
Negri vîntori,
Pe boerş rsga,
Sb-î lase — a vîna,
În kodrslş velş desş,
La mşngi mi la miesş,
Kş ei aş vşzşţş,
Pe şnde aş trekşţş,
Feare foarte mşlte
Marî mi mai mşrşnte,
Şnş verbş şrinteniorş
Kîţş şnş boşmorş.
— În koarnele lxi,
Floarea soarelxi,
Kşnşne de zirnş

K̃s miros̃s de sm̃rñb, —
Și verig̃i asrite,
Raze str̃l̃b̃cite! —
„K̃b de l'om̃s ṽna,
D̃ie 'l̃s vom da,
K̃b ai m̃l̃g̃i f̃c̃or̃i
Ka mi b̃r̃zim̃or̃i,
M̃lte f̃c̃ioarele,
Ka mi por̃mbele,
Și le vẽi g̃ti
Zestre a le da —

Din korñge
Korñge,
Iar din ñle
De k̃rele, —
Din geñkĩs̃,
De m̃ññkĩs̃,
Iar̃s̃ din p̃r̃s̃,
De s̃n kaier̃s̃
Și de-s̃ñs̃ baer̃s̃
Fii dom̃s̃le s̃ñtos̃s̃,
O'nkiñm̃s̃ prea b̃k̃ros̃s̃!

Pecurariulū și marea.

Acestă pekșrariș,

Domnșl și Doamne!

Mănu-alș sșș trșnziarșl, —

Zice 'n lăsd'a mare,

Kșmkș 'n tșrmș are,

Oi atît demșlte,

Kște florī pe mșnte, —

Atște mīorele

Kīte viorele

Nishe berbecēi

Ka mī vșltșreī!

Pekșrarșlș meș,

Nișī kșndș dș de rșș,

Elș în primșvarș

Le pșșcēa la ȕarș,

Var'a le vșra,

Ші sxsş le mъna,
Pe vîrfelş de munte.
În prejsrş de kърte
Toamn' ale-adъna,
Ші-aci le tomna,
Iarna le mъna
De a le iъrna,
Pe piermъrî de mare,
Kolo 'n depъrtare!

Marea 'i grъia:
„Oakemş pekъrarş!
Dъ-цî al tъş frъnzariş,
De la vîntъrî mълte,
Pe niçorş de munte —
Kъ de reş veî da
De eş m'oî mъnia, —
Kъ m'oî tъrbъra
Ші m'oî involba,
Tъrm'a-oîx anъka,
Ші-o voiş înnеka!“

Pekъrarîşlş meş
Drese graîşlş sъş:
„Vinъ! vinъ mare!

Nș-mî emtî snre strikare,—
Kъ eș nș-sș de anș,
Ші поцї счїї къ амș,
Ноъ kîinî bърinî,
Ka nesче пѣgînî,
Ноъ кѣeleî,
Ka ші ноъ smeî,
Nose lъngșrele,
Ka ші stensrele.
— Тъ, de veî bșî,
Тъ veî șjșî,
Къinîї te-orș simșî,
Te vorș blexotî,
Ші eș voiș sșrî,
Langîș voiș sdrъnkъnî, —
Ші voiș anșka
De a sdrșmîka,
Чelș flșerș de sokș,
Kș rșstokș de fokș, —
Ші voiș fșlgera
Ші voi detsna.
Ші kъndș voiș xolî
Oile-orș pornî,

Pe niviorș de munte,
Saș 'n prejurș de karte!“

Marea s'a 'nvolbatș,
Tare a vȕrsatș, —
Dar ellș a pornitș
Tȕrma șii-a sșitș,
Sșsș pe munte 'n sșsș,
Șii marca n'a-ajșnsș!
Domnșle! fii sșnștosș,
O'nkinșmș prea bșkșrosș.

Pecurariulă și miclufia.

Pogorî'ta nogorî'tș,
Florile dalbe!
Din sșsș, de la resșritș, —
Kș oî mșlte, de la mșnte
Și le trece neste mșnte,
Iți la kaptșș înfloritș, —
Pokșrarișș ũnkșrșnșitș!
În cea verde poenișș,
Pasce alba lșî tșrmiișș,
Pekșrariș-i din apoî,
Și de-a sta, striga la oî, —
Și le 'ntoarce pe vșlcea,
Se mșnînce potrocea
Și le mșnș pe ogoare
Se mșnșnce merioare, —
Darș elș sșa rezimatș

Pe ȕelş bȕyş înkȕrligatş,
Kş nistoale înkordatş
Kş kşrele îm̃bşmbatş,
Şi din fşerş verigatş,
Peste mşnuŃi a rezşnatş, —
Şi grşesȕe kȕtre oi:
„Eş vȕ lasş !a lşni pre voi,
Raz'a 'n faȕȕ-mŃi are şrmȕ,
De kȕndş şm̃blş dşnȕ tşrmȕ,
Ostenit'am şŃ-am negritş,
Ka şi voi a n kȕrşntitş,
Barba-mŃi bate braȕiele
Pe şmerŃi mşşteȕiele!“
. O melşȕiȕ-lş aȕzia,
Lȕkrşm̃ndş ea 'Ń grşia .
„ȕine înkȕ tşrma ta,
Şi la lşni nş ne lşsş,
Mşl trşdesȕe 'n primȕvarȕ
Şi ne skoate peste varȕ, —
Şi ne bagȕ în poiats
Şȕ ne mai Ńernezi odatȕ, — —
Kȕ ȕŃ-omş faȕe şnş vesm̃ntş,
Lşngş frşmosş pŃnȕ 'n pȕm̃ntş,

Ші sѣmbri' omѣ dѣpleka,
De-asѣura veї kѣpѣta, —
Pe zioa de Pasѣї
Ѣnѣ mїelѣmїelѣ grasѣ, —
Pe ѣea de San' Giorgiѣ
Berb ѣe trѣmosѣ, —
Pe ѣea de 'nѣlgare,
Bѣlzѣ da kasiѣ mare,
Pe ѣea de Pѣsalї,
Tѣrme mї mai marї!“
O'nkїnѣmѣ spre sѣnѣtate!

Judecata pecurarilor,

Trei pecurari sânt ne munte,

Ler 8 - i Domn 8 lă!

Mi vorbeskă de zile sante, —

Din pringii sântă pecurari,

Mi togî trei sântă veri primari.

Pecurariș celș mai tînărș

Toatș zioa sșftș 'n fșerș, —

Mi de tșrma sa se șitș,

Mi perș oî în seama mșltș. —

Çeîa lalıî îngelegea,

Se vorbia, legea-o tșchea,

Hentrș çe nș le-a pșzitș,

Mi la lșnî le-a pșrșsitș? —

Mi-î desleagș o judekatș,

Ka de spadș, saș sșgeatș,

Mi de mșna !orș se pearș,

Soarele stîndă de seara, —
Să-lă astăne kă moxoare
Înkă 'n răsărită de soare!

„Пекєrarї! mă judecauї,
Dară kanălă nă'mї tıaauї. —
Çi de vreuї mă săgetauї,
Mı vă rogă mă 'mormîntauї
În străngăda oiloră,
În çelă strată ală floriloră,
Mı vă rogă a mă-astăna,
Kă çea glăgă neagră-a mea,
Flăerălă de la kărea.
Kă kă vîntălă eă sânt frate,
Mı de-a 'nçene tristă a bate,
Găgișicara s'a mișka,
Flăerăuălă va kănta:

„Oї frămoase mı kărante!
Măndră v'am kăntată pe mănte, —
Berbecı, mı mielășeı,
Blestemauї pe soauї meı,
Kă m'aă săgetată în stînb,
Mı nă sçiiș să fiș de vină!“

Çelă mă tîlăc kă mîșka, r-

Vînturile 'lă bîtea,
Găgîmoara se mișka,
Flăcările 'lă kîntă
O'nkînzămă sure sînzătate!

Avuŝia Boeruluŝ.

Asta-î domnɔlŝ bɛnŝ,
D o m n ɔ l ɔ i D o a m n e !
Boerislŝ bɛtrínŝ, —
Elŝ mi s'a lɛɔdatŝ,
Kɛm kɛ n'a aflatŝ,
Pe miesŝ mi'ntre mɛnɔi
Ka mi a lɔi kɛrɔi. —
Kɛ tɛrnŝ p'în la soare,
Mi 'n vɛrfŝ kɛ ɔikoare,
Pɛreɔi kɛ ikoane
De boierɔi mi Doamne!
— Las, fɛ-î de bine,
Kɛ i se kɛvine!

Aratrɛ-î în kanŝ,
Sɛfla ka mi-ɛnŝ vɛntŝ,
Mi brasd-a o întoarge,

Gr̃xl̃ă, de mi-l̃ă koat̃o,
Boĩ-i s̃r̃imor̃i
Ka cherb̃i s̃r̃intenĩor̃i,
D̃sk̃ă gr̃xl̃ă akas̃ă,
Fak̃ă kolak̃ă pe mas̃ă!
— Las fĩă-i de bine,
K̃ă i se k̃ṽine!

T̃arma-i pe k̃mp̃ĩă,
Ñam̃r̃ă şî-o mĩă,
Berbecĩi 'i s̃b̃ard̃ă,
Oile-i dãă şrd̃ă,
Şi împl̃ă g̃lete
K̃ă zer̃ă mĩ k̃ă lant̃ă,
Are at̃tea kam̃isr̃i,
K̃t̃ă stãă ka mi'n stog̃r̃i,
Lînb̃ l̃ng̃reap̃ă,
Alb̃ă m̃rg̃reap̃ă!
— Las, fĩă-i de bine,
K̃ă i se k̃ṽine!

Argel' a-i în rît̃ă
Foarte-i s'a mirat̃ă,
Aî s̃b̃i k̃l̃şei
S̃nt̃ă ka, ñis̃e sm̃ei

Ai sîi mînzelei
Ka mi nische lei,
Koama pînă 'n brîș,
Nă sferă la frîș!
— Las, fîi de bine,
Kă i se kîvine!

Roiî în stîpină,
De-atîta albină,
Nșori aș rădikată
Soare a 'ntînekată, —
Mîerea mîltă, dulce,
Ka mi rîșlă kîrge!
— Las' fîi de bine,
Kă i se kîvine!

Boierîlă mîdea,
Kă domnița sa,
Și kă fetimioarele
Ka mi nische stele,
Kă-aî sîi fecîorei
Ka lăceafărei,
La mese întinse
La lămină aprinse, —

— Las, fî-î de bine

Kî i se kîvine!

O'nkînmă spre sîpătate!

Visulă Boierului.

Unde-î kasъ bșnъ,

Domnșlșî Doamne!

Mșlșî boierî s'adșnъ, —

Unde-î kasa rea,

Se fereskș de ea.

Boierslș kșrșntș,

Prșnzslș l'a fșkștș, —

Bine-a kșgetatș

De elș a kișmatș,

Tinerî mi bștrîni

Avșșî mi șermanî,

Prșnzîșlș, șș-lș prșnzeaskъ

Fșr' șș-î mșlșșmeaskъ, —

Vislș, șș-î deslege

Kș elș șș-lș împече!

Boierslș grșia:

„Pare kș era,

Iai în kertea mea.
Ţnă lakă kiserakă, —
Ŗi'n prejeră de lakă
Varga ka de aără
Kă oki de bŭlară,
Ŗi'n prejeră de vargă,
Tăfa foarte neagră,
Ţnă mără mărgărită
Măndră înflorită,
Ce 'ntorcea la vântă
Totă floră de argintă
Săşă pe krîngărele
Kăibă de tărărele,
Josă la krăcişei
Stolă de kolămbei,
Săb şmr'a-î rotăndă,
Trestia mărgăntă.“

Domnăleşă a visată
Ŗi s'a minănată, —
Oaspeţii aş dată,
De aş deslegată.
„Ţelă lakă kiserakă,
Kerteă D-tale.

Barga cea de aur,
Doamna D-tale.
Mărgărită mărghărită,
Fada D-tale,
Kș flori de argintă
Părlă D-tale.
Kșibș de țărțarele,
Fete de negită.
Stolș de kolșmbeî,
Fii de însuratș.
Trestie mărșantș,
Oasneșii chei mărșii!“
Și fii sănțosș,
K'o'akinșmș frșmosș,
Întrș sănțate
Zile 'ndelșngate.

Drumurile Kolindătorilor.

Jsnii pleakă-a kolinda,

Jsniloră bsnii!

Jsnii, ne jsnii se dărsia —

Dară darslă, ce era?

Jsnii de se bskara?!

— Nimte roate mărșnșe,

Și kam albe arginșe —

Verigele de inele,

Dela dalbe fșorele.

Jsnii bsnii mai kolinda,

Jsnii, ne jsnii se dărsia, —

Kș arkă, tare înkordată,

De sșgete înkșrkată,

Și 'ndrentată de sșgetată

Ka kș fșlgeră de tsnată —

Kș mșrgă șrinten înșelată,

De bȃtae kîştigatǎ!

Jsnîi bşnî maî kolinda,
Bşnişorîi-î nşmȃra,
Arkş-'n şmȃrş îlş lşa,
Şi pe mşrgş înkȃlika, —
La bȃtaea se pornea!

Dar pe çine kȃ vorş bate?
— Nemte feare blestemat —
Kȃ-aş îmitş din mşnguî la ȃarş,
Şi înr'o zi de dalbş, searş
Mirşrile le kȃlkarş,
Grşnile le seçerarş,
Vinşrile le strikarş!

Darş pe çine kȃ vorş bate?
— Niute feare blestemat —
S'aş mşlçitş dşşanîi 'n ȃarş,
Şi o mankş, ka şȃ pearş,—
Fetele nş se mȃritş,
Kȃ feçiorîi aş peritş, —,
Mam'akasş lakrşmî stoarçe
Kȃ feçiorşlş nş rentoarçe!

Se fiçî jşnî toçî şȃnȃtoşî,
Kȃ-o'nkinşmş prea bşkşrosş:

Legionarii lasienî.

Înkъ R o m'a n s î perdstъ,
Înkîţ fii seî a s trais, —
Ksibslş, vslţrslş azî mştъ,
Mъne întoarnъ iar la nlaîş.
Xaî L e r o m ş Doamne xaî! ren :

Ramslş trece, darş rъмîne
Dspъ noi şnş trsnkiş romanş, —
Чееа, че азî perdemş, mъine
Se va 'ntoarče la momteanş.
Xaî L e r o m ş Doamne xaî! re ;

Tremşre de-a noastrъ чеатъ
Barbarşlş aчelş avanş,
Kъ n'apşne niчî o datъ,
Viş, lşчeafşrşlş rъмъnş.
Xaî L e r o m ş Doamne xaî! ren :

Observațiuni.

Colinde religioase.

1. *Drsmariî, pag. 1.* Această kolină e kseleasă în 4 esemplare, 2 din *Klssis*, 1 din *Alb'a Jsl'i'a*, și 1, din *Gîsla*, kș acea diferință mai esențială kș în această din 8rmă în lokș de ploș e *părș verde* în lokș de mărș *îederș verde*, și kș versurile sânt de 8 picioare.*)

* *D. K. Varans* e kșlegătorislă de pe la *Mixăesui* și *Dobr'a*, *D. Teodor Mans* în prejšrslă *Klsuîslă*, *D. Iosifș Hans* din *Alba Jslia*. toți trei în Ardealș. *D. Sora Moîse Novakș* din *Bozinta* mare lăngă *Debrecinș*. —

Afară de DD. atinși mî-aș mai trimisș kolinde dar nșmai în fragmente *D. G. V.* în *Gîsla*, — *D. V. M. M.*

2. *Ieslea*, pag. 4, în 5 exemplare, 3 din *Klsuș*, 1 *Alba Iulia*, 1, *Bozinta mare*. În două exemplare era:

în *Rașă* în Țngaria. — Șnele le-am kșlessă singrș pe la Lipova și Foenș în Banatș. — Din fragmente, mșlte, amș folositș pentru întregire. De toate avș 200 de kolinde și fragmente și din așeste remaserș 60. Prelșkrarea nrekastș din mai mșlte exemplare — adeseori din 3 provincie romane sperș kș va ridika astoritatea onșlș.

Poate kș nș toatș kolinda va șmplini nretensișnea on. pșblikș, — dar daka vomș jșdeka, kș toate sșntș krearea romșnșlș și azi ori kștș de mikș ar fi așeea, trebșe sș o preșșimș, kșș eș kreșș kș nșmai dșnș țe va avea literatșra romșnș, baremș vre o 20, de broșșre din poesia popșralș, se va pștea alege brinza din zerș, adikș țe țe se anșonș de klasșitate, din țe țe n'aș mare inșemnatate.

Altș mintre, eș bșkșrosș primeskș kritika kșșva în pșblikș, fș așeea kștș de asșrș, dar fș dreantș.

Pînă 'n zîsoa de *Isnasă*,
 Dar mi-atunci nămaî ună chiasă,
 Se mîncăuî pîrîenelamîș.

3. *Regiî mi steaoa*, pag. 7, În kolinele toate kăvintele sîntă poporale, afară de *rege* (kraîș) *mi snirtă* (dăxă). Eș kreză kă mi ne kămpărlă ačesta se poate korege limba de kăvintele grîte mi în 10 koale, a întrodăce 2 kăvinte noxe, poate fi de bine urimită. — În *Balade* întrodăseîș *sigilă* (печатă), *regimoră* (krăisorîș) *bravă* (voînîkă) mi speră kă ne kăm a învîțată poporărlă chele mai rele, așîa va învîța înčetăa mi chele mai bîne.

4. *Irodă mi Solî*, pag. 10, Dobr mi Lînova.

5. *Irivigîerea*, pag. 14, Dobraa Klăsiă, Alba Jălia.

6. *Sănuî mi zîna*, pag. 16, Dobra Klăsiă, Alba Jălia.

7. *Sănuî mi S. Ionă*, p. 19 Mi-xăesă Klăsiă.

8. *Vestitorislă*, p. 22, Klăsiă Alba Jălia.

9. *Krăvisneasă mi prănuî* p. 25 Klăsiă..

10. *Rîndsnelele*, pag. 27, Klăsiș Bozinta Mare.

11. *Vînătorii lui krăciunș*, p. 30, Klăsiș Bozinta. Visla.

12. *Monastirea lui Răga*, p. 32. Dobra Klăsiș, Bozinta, Gișla.

13. *Prărsika*, Klăsiș, Radxa, p. 35

14. *Mapia lui sînușii*, p. 37, Klăsiș, Lipova.

15. *Sînta Dsminekă*, p. 39, Mixteschi.

16. *Ksibslă lui nsii moimiloră*, p. 42, Mixteschi, Klăsiș.

17. *Maria lui fetele*, p. 46, Dobra Alba, Ișlia, Gișla.

18. *Kîntslă dorslă*, p. 50, Alba, Ișlia, Mixteschi.

19. *Ploaea ks jokș*, p. 53. Klăsiș, Alba, Ișlia.

20. *Isda*, p. 55. Bozinta, Klăsiș.

Nămaî kolinda aचेasta mi „Regii mi stoaoa“ seamăna ks kîntechile de la Krăciunș че le kîntă prăncii. Vezî „Skerte învâzietsră“ de Ioanș Tomiș Protonrosbitee în Karansebesiș. Băda 1827. p. 97, mi 116.— Kîntechile din

kartea aueasta nș sântș kolinde, pre-
kșmș voieskș xniî a le nșmi.—

21. *Vestea rea*, p. 57. Bozinta,
Linova.

22. *Grîslș, vinslș, ui mirslș*, p. 59.
Klșsîș, Alba Islia, Blasis (dșnp̃ prelș-
krare).

23. *Avstslș ui sșrakslș*, p. 63, *Bo-
zinta ui Klșsîș* (achi 2 esempl.).

24. *Masa gôtitș*, p. 67. Mîxșesșî,
Klșsîș.

25. *Bokalslș de asrș*, p. 69. Alba
Islia, Klșsîș, Foenș (lîngș Timișoara).

26. *Skalda*, p. 72. Dobra, Klșsîș,
A. Islia. Dșnp̃ prelșkrare 1 esempl. din
Mikalaka lîngș Aradș.

27. *Anteietatea Isî Kristosș*, p. 75.
Mîxșesșî, Linova.—

28. *Keca raislș*, p. 79. Alba Is-
lia,

29. *Lokș în Raiș*, p. 82, Klșsîș,
Alba Islia, Dobra.

30. *Prada din raiș*, p. 85. Klș-
sîș, A. Islia, Radna, Linova.

31. *Mîngûierea Isî Petrs*, p. 89.
Klșsîș, Foenș.

32. *Isdekata Isî Adamș*, p. 91. Do-

bra, Alba Iulia, Sant Mihaïl lângă Timișoara.

33. *Raislș*, Lipova, n. 93, frag. din Alba Iulia.

34. *Iadslș*, n. 97. Lipova, Radna frag. *Bozinta*.

35. *Isdeușlș din srmș*, pag. 100, Klsșlș.

Colinde lămăsești,

1. *Înțărca la neuită*, n. 105. Dobra
2. *Trei neuitori*, n. 109. Dobra.
3. *Fata mîndră*, n. 112. Dobra, Klsșîș, fr. Lipova.
4. *Kșnsna*, n. 114. Dobra, Klsșîș.
5. *Jokslă*, n. 117. Dobra și Timșoara.
6. *Kalslă miresei*, n. 120. Klsșîș, fr. Radna.
7. *Kalslă miresei*, n. 123. Dobra, Klsșîș, Lipova.
8. *Alergarea ks kaî*, n. 126. Dobra, Lipova, Foenș.
9. *Trei joksrî*, n. 129. Dobra fr. Bozinta, Radna.
10. *Fetele uii florile*, n. 132, Alba Ișlia, Klsșîș Lipova, Foenș.
11. *Floarea aleasă*, n. 135. Dobra, fr. Alba Ișlia.
12. *Fata uii norsmbslă*, n. 138,

Dobra, în 2 esemplar.— frag. Timișoara.

13. *Kartea miresei*, n. 140. Alba Ișlia, Dobra, Radna.

14. *Leagănsul*, n. 143. Dobra 2, Klsis, Bozinta, Alba Ișlia.

15. *Moimul*, n. 146. Dobra.

16. *Minușna uii adevărsul*, n. 149, Alba Ișlia, Dobra, fr. Foenș, Lipova.

17. *Isnele uii Lesul*, n. 152. Dobra.

18. *Yerbsul frumos*, n. 155 Klsis, Dobra, Lipova, Bozinta frag.

19. *Păksrarisul uii marea*, n. 157. Dobra, fr. Alba Ișlia, Bozinta.

20. *Păksrarisul uii melsu*, n. 161 Klsis, Bozinta, Alba Ișlia.

21. *Isdekata păksrarisul*, n. 164. Klsis, Lipova.

22. *Avșia boersul*, n. 167. Dobra, Klsis.

23. *Vissul boersul*, n. 171. Alba Ișlia, Dobra.

24. *Darsrile kolindatorilor*, pag. 174. Dobra.

25. *Legionari Iesien*, n. 176.

Această kolindă e din Moldavia

arătată de D. G. Asaki. Eă o adskă
ači nentă diferința formei în versă.
Toate kintezile populară aă kadinga
dăuă o laltă, adikă versăleă întâiă kă
al doilea; ačeaă însă are kadinga
în versăleă întâiă mi al treilea, nen-
tră ce,—privindă mi la stilă — denegă
a fi komponse de populară, și de altă aș-
toră inteligente.

Explicațiunile

unorǖ cuvînte de însemnătate.

Adamș. E omșlș ȳelș dintîiș, pe karele Dșmnezeș l'a fșkștș din pșmînt mi l'a usșș în raishlș (grșdina) pșmînteskș. I-a datș toate plșyerile, mi'l a opritș sș nș mșnînce din pomșlș sșîngei binelșî mi a rșlșî. Dar înșelatș fiindș prin mșerea sa a mînkștș, mi pentrș aȳesta s'a skșsș din raish, mi s'a sșnșsș morbșlșî, foametei mi morșîi,— mi în pșkștșlș aȳesta se naskș toȳi oamenii.

Alergarea ks kaiș. Vezî Kșrsslș.

Asrelîș Titș Antoninș Pishlș. A domnitș de la 138—161. d. Kr. Șkonșlș aȳestșî împșratș romanș era ordinea bșnș, mi nșȳea,—mi aȳesta o a împșrșitș peste ȳea mai mare parte a pșmîntșlșî. A sșmîntș religînea, mi a amatș

drentatea. Elă era însămî virtste, mi
nă kgnoscea demiertăvîsnî, mi afek-
vîsnî, era snă bîrbată bsnă mi demnă
de amoare.

*Asreliă a fostă bine-ksvîntarea no-
norslă karele î-a sssuicnstă nsmele mi
în sekslii viitorî.*

Kgnosvinga, țe l'a srmată nîntă la
mormîntă, a konvînsă, kă mi-a îmul-
nită datorînga. Istoria mîrtărisesce,
kă lsmoa nșuinî domnitorî avă ka pe
achestă împărată romană.

Asreliă Markă, Antonîns Filosofslă.
A domnită dela 161—180. d. Kr. Înkă
ka mi nrănkă de 12 anî s'a kgnoskă
kă filosofia stoika, din karea a priimită
prîncipîslă, kă: suirită se prefera tră-
năslă, ieară mintea patîmeloră; — vir-
tătea e singărlă bșă, păkată e sin-
gărlă reă." Mi pentă achesta era
asură kătre sine, kăgătorî kătre al-
vî, binefăkătorî, mi îsbitorî de dren-
tate.

În strenităslă kastreloră a kompsă
meditașîslă filosofice, — noprăslăslă ro-
mană a pînstă năblîce prelegerî din
filosofă, ~~www.in Grece, mi în Asia kă~~

modestia şnei filosofş, kş demnitatea şnei împăratş.

Nş i-a plăkutş, a pârta resboiş, kşçı l'a kşgetatş „nefericărea şenslşî omeneskă“ kînd însş lînsa şnei defenşionî drente l'a kîşmatş la arme, atşnçı a eşnşş şî persoană sa pentş imneriş. *De faşiş a fost în 8 eşnedişionî de ţearnş la şşrmî îngîeşuşî al Dşnşrîi de şî konştîşuşînea lşî debîlş 'î era şpre strikare.*

Markomanî, şşadiî şî alte popoare germăne (nemşiesçı) şî sarmatîve (slave) konfederşndş-se predarea de la Dşnşre pînpş la Aksîlea (în Italia). În 166 s'a înşenştş resboişlş aşesta în kare şîşşşş a kondşşş oastea sa şî de treî orî a trekştş prestş Alnî. De doşe orî s'a împşkatş kş inîmîkşlş, şî kînd a tr eia oarş voi şş-lş şteargş de pe pşmîntş, mşrî şşşş a aşşnge la skonş. — Iştorîşîi zîkş, kş a fostş măî mare de kîlş toatş etatea lşî.

Lşmea viîtoare a onoratş nşmele lşî şî dşnş moarte, — şî de şî trekşse măî mşltş de şnş sekşlş — mşluî şetşşenî romanî pşştrare eşuşia lşî între zeî de kasş.

Domnirea acestor doi împărași romani se numește *epoca Antoninilor*, și e un singur period în istorie, când *skonsl domnitorilor era feruirea popoarelor*, — și genul omenesc în acest period a avut starea cea mai bună și fericită.

Sistema domnirii lor era spre a susține demnitatea imperiului, și nu a-lăsa mai puțin. Prin mijlocul oneste al căstigate și amicitia multor barbari. — Nagisnele cele mai îndepărtate pronașea kasa lor acestor împărași, ca ei se o decidea ca și nise arionagi ai lui.

(Vezi Dio Kas. I. LXXI. p. 1191. Hist. Aug. în Marc. Aurelio. c. 18. — Gibbon Tom. I. p. 12, etc. și 221, etc.)

Alta saș *Olt*, e răș în România kare din Transilvania printre Karpai în Dăne.

Arges, e răș în România, kare din fontinile Karpailor pînă în Dăne.

Boer. Kvintul acesta astăzi e în ssa numai în princiuate. Acesta a fost universal, adek și al nostru pe când în Transilvania esista aristo-

krația română, karea pe timpul Kalvinismului, persekuciunii religioase—în urma leșilor adese, sub pedeapsa pierderii nobilității și bănelor de ne va lăsa leșea, s'a renegat, —și așa s'a magiarizat. Istoria arată ca atâte familii aristokrate magiare în Ardeal sunt de sânge român. Boieri însemna nobil de rang mare.

Boș. Попорскъ crede, că karnea de boș pentru aceea se poate mîncă, pentru că la bine-kăvîntat *Maria santa*, kînd i-a aburată fiulă năskăt în stăslă. Sșperstigișne.

Kalș. Karnea de kalș ne se mîncă, pentru că Maria santa l'a afurisită kînd a tronotit în stăslă. Sșperstigișne.

Kîntători. Timpul în zori, kînd înțene a kînta kokomislă, se numește „kîntători.”

Krăvișnă. (Кревишне.) Înseamnă serbtoarea nașterii lui Xristos. Tot de odată *Krăvișnă* e și o persoană din *Mitologia română kreutină*, și e domnișă kasei unde s'a năskăt Xristos.

Krăvișneasa mîiereală *Krăvișnă*, — asemenea persoană mitologică.

Xritsosș. E a doua persoană a santei Treimi, adică a Dămnezeirii: se numește fiul lui D-zeș, iar ca om e fiul preacuratei fecioarei *Mariei*, în a 8-a zi fș trăiat în prejurș, mi s'a nămitș *Iissș* (șnsș). A învțpatș ne oameni pentru saltea eternă. — În anulș 33 alș viegei sale amșritș ne krșce. — A 3-a zi a învțatș mi în zăoa a 40, s'a sșitș la cherșrî. În kolinde vine a-deseori *Domnșlș bșnș*, *Domnșlș sântș*.

Krșslș. Alergarea saș jokșlș kș kaii la romani s'a kșmatș *cursus*. — Originea așestorș jokșrî çirçense (în çerkș) e din timpșlș lui Romșlș, înkș înainte de rșpirea sabinelorș, mi se çienea pe kșmpșlș lui *Marte* (zeșlș ta-bere. — Mai țerziș s'a edificatș çer-kșlș pentru kșrsș, mi s'a nămitș *Circus maximus*. Pe timpșlș lui *jislș Çe-sare* înkșpea 150,000 de oameni într'în-sșlș. — La înçenștș kșrsșlș era *singlarș*, nșmai kș șnș kalș, — mai țerziș *dessltarș*, kș mai mșlș kai, mi se ștria de pe șnșlș pe altșlș. Era kșrsș mi kș karele.

Karșai, mșnșii, karși despartș

Ромѣнія ии Moldavia de Transilvania.

Diakș. Попъ тѣнерѣ, diakonș.— În timpulș mai noș învѣтуcelș, stѣdinte.

Zin'a. — O ființѣ zeieaskѣ. Her soanѣ mitologikѣ.

Domnslș Doamne. În kolindele religioase se înțelege înkinarea kolindei întrѣ onoarea *Domnslș Xristosș*; în chele lămeschї, domnslș kasei. —

Doamnei Doamne. În chele religioase, *Mariei sante*, în chele lămeschї, doamnei kasei.

Dșmineka. O persoanѣ mitologikѣ krestinѣ, ии se prefera *Vineriș*, zinei amorșlș.

Edemș. Înseamnѣ paradisș, raiș,— Edemș e unș teritoriș mai mare, ии pe acesta e raișlș unde a lokșitș *Adam ии Eva.*

Edemslș e la resșrit ии se krede a fi fostș aproape de rîsl *Esfratș* în *Asia*.

Eva. Mșierea lș Adam. Ea a adșș la pѣkat pe bѣrbatșl sșș, de oare che diavolșlș s'a fѣkștș în tinșlș marnelș, ии i-a datș unș mѣrș din o mșlș curitș

Flserș de fokș kș restokș de fokș.
Se îngelepe nistolslș.

Galilei. La muntele Galilei. Munte kș amia nșme nș a fostș, çi se îngelepe *Galileei*. *Galilca* avea 204 de çetșuï mi era foarte imponșlatș, avea marea sa nșmitș. *Genesaretș* Iisșș a kreskștș în Galilea, mi açi a șmblatș învșuîndș, nentș çe *Isliaș* l'a nșmitș D-zeșlș *Galileanș*.

Gavrila. Arkangelșlș trimisș la fecioara *Maria*, ka șș-ï însuîînșeze kșm kș din ea se va nasçe D-zeș. În kolinda, *Gavrila* e ka mi șnș nșnșis kare kșșta ne șșnși ka șș-ï adșne.

Xaraviș. Kșvîntș tșrkș, înseamnș porșia, simbria, leafa.

Ilie. A fostș profetș, mi a lokșitș în muntele *Karmelș*. Fșkîtdș mșlte minși întrș mșrirea lși D-zeș, s'a șșitș la çerîș în karș de fokș. Monorșlș krede kșm kș kîndș fșlșerș mi tșnș, șîntșlș *Ilie* mșna karșlș kș fokș, mi nșșnesçe kș biçis: — Vezî kolinda. „Pre-da din raiș“ amia ikoanș frșmeaș!

Iobagiș. Kșvîntș șngșreskș, în-eamnș șnș lokșitoriș fșrș. pșmîntș

propriș, mi îndatorată la multe merbignie pentru domnii de pământ (snaxia, kvîntă țărăcescă, ce înseamnă mi soldat ktlariș.)

Ionș. A fostă profetș, fișlș *S. S. Zaharia* mi *Elisabetei*, kari l'aș pșsktș în etatea lorș bștrîntș. S'a nșmitș botezștorîș, pentru kș a predikatș botezișlș, mi a botezatș pre *D. Xristosș* în apa *Iordanș*. *Irodș* a demandatș se i se taie kanșlș. Altșlș a fostș evangelistșlș *Ionș*.

Iordanș. Rîșlș celș mai mare a *Palestinei* (pșmîntșlșî santș), a nșmitș de la dose fonșî a le sale *Ior* mi *Danș*, kari împreșnîndș-se fakș rîșlș *Iordanș*, ce kșrge în *Meromș*, (marea moartș).—

Iosifș. E logodnikșlș (șponsșlș) fecioarei *Mariei*. *D. Xristosș* în timpșlș prșnciei s'a înkredinșatș grijîi lșî, ka șnșî tatș.

Irodș. La nășcherea lșî *Xristosș* era rege mi avea ualatslș seș în *Ierșsalimș*.

Isda. Șnșlș din 12 anostolî a *D. Xristosș*. Așela a vîndștș pre *D. Xristosș* kș 30 de arginșî jidovilorș.

Lers-mî, Lero-mî. Lers mi Lero, e abreviată desmerdatoriș. Toate popoarele aș datina a face diminutivă, să a abrevia numele avelsă, pe kare-lă isbeskă. Această esklamatiune konrinde în sine ună sssimă dăpă isbităș Așreliș, mi e invokativă. — *Lers mi, mi Lero-mî* e kă propnumele posesivă, meș.

Lewî. Polevî din silaba „leçî“ s'a făkstă *lewî*. Se înțelege așei din Galigia, mi Polonia, kă kariî romăniî avărtă lănte sîngeroase.

Maîka. Se înțelege mama Domnășă *Xristosă*, adică preakurata *Maria*.

Maria. E mama Domnășă *Iissă Xristosă*, fia *SS. Ioakim mi Anna*, mi în timpăș de mărțăș fă iukredingătă sântășă *Iosifă*. Acesta kănd o vâză grea, a ignorat misterășă inkarnățiunii, mi s'a kăpetată kă s'ă o lase, pînă ce în somnă ingerășă i s'a aretată mi i-a spusă kă *Maria* e ne'ntinată.

Mateiș. Ţinășă din ăei patră evangeliuți. *Lska, Ioan, Marks, Mateiș*.

Mărș. Poporășă krede kă mărășă pentră așea are frukte, pentră kă un-

brindă pe *Maria Santa*, fã binecuvîntatã. Smerstigiune.

Mixailã. A fostã arkangelã, mi se numesce imblanzitorulã draculã mi kanãlã miligiei çeresã.

Petrã. Apostolã din nașione gali-leã, — fratele sîntãlã *Andreiã*. Mai nainte s'a numitã *Cephas*, mi din pescariã s'a fãct apostolã. La începutã a mîczutã în *Antioxia*, ne urmã în *Roma* unde la demandarea lã *Nero*, într'o zi kã *S. Pașlã* fã restignitã kã nișioarele în sșșã jdekîndulã nedemnã ka sã moartã kãm s'a restignitã *Kristosã*. În kolinde vine ka mi soșilã lã *Xristosã*, mi adeseorã.

Pilatã. A fostã unã lokoteninte nșșã de împãratulã *Avgustã* în provinçia asiaticã, *Pontã*.

Ilionã. Poporulã krede kã neșmbrindã pe *Sf. Maria*, fã blestematã ka sã kreaskã în sșșã, mi fãrã frãkte. — Smerstigiune.

Reliã. Abreviare din *Asreliã*.

Rîndsnea. — În kolinda „Rîndșelele“ se vede kassa smerstigiunã, nentru çe fãkã ele kșibulã sãb streauinã

saș în podș, mi nș în arbșrî ka alte paserî. —

Rssalimș. Abreviare din Ierșsalimș, saș Xierșsalimș, ȕetatea *Iudeei*, în totș resșritșlș ȕea mai renșmitș, a fostș e. difikatș pe mșnte mi în vale, mi în-seamnș „ȕetate de pache.“ Residenȕa religilorș, împonoratș de *israiltenî* mi *iebsenî*. *Titș* împeratșlș romanș a strikatș Ierșsalimșlș, a pșș 97 de miî de loksitorî în sklaviș, mi șnș milionș a kșzștș de șnada romanș, mi de foame.

Aȕi era tribșnalșlș pretorisłi romșnș, ȕe în kolinde se zice „*Kasa de șvatș*“ în karea a jșdekatș Pretorisłiș romanș, Pilatș.

Sșb *Adrianș* (137, d. kr.) s'a nșmitș *Elia Kanitolina*, mi în lokșlș biseriei sante, s'a redikatș temnłișlș lși *Joc* (Isniter). Dela 1244 kșzș în mîna *Maxometanilorș*; la 1517, sșb *Poarta otomanș*.

Sebinioare. Fetele poporșlși *Sabinș*, ȕe era aproape de *Roma*. Nșmele sabinș l'aș avștș mai mșlte popoare în Italia. de la fșndatorisłiș *Sabo*. Acestș poporș a avștș numîntș îngșștș,

însă în lungime de la *Tiber* până la *Nomentan*. Pe fetele acestor popor le-aș rănită romani, atunși când înkă nu avură femeii kă okasiunea unșă jockă Veză kolinda „jokslă,”

Meztoare. Lokă de adărrarea jșniloră mi feteloră. Acestia se adărra seara la un vecin săș kșnoskătă în kasă, iară de era vara, mi lșnă afară. Fetele mi nevestele torkă mi kîntă, jșniă mi bșrbagă fakă glșme, kîntă mi novesteskă.

Shioimă. E nasere mai mare de kătă unșă xslă, mai mikă ka un vșltșre. E foarte kșragioasă, mi se poate învșđa sșre a vîna kă ea. În kînteșele ponșrale foarte adese ori se pomeneshe.

Vinerea. (Venus). E o zîntă pșgîntă, fia lăi *Joe*, mșicrea lăi *Vșlkană*. Aș fostă 3 zîne kă acestă nșme. De komșnă ea e zîna frșmșșegă, amoarei plșcheră.

Vitleemă. E șetate pe pșmîntslă Ișdee, unde s'a nșskătă *Kristosă*.

